

Ergohírek - és néhány videó - 5:36,6

2008.01.09. 15:59

Így tél közepén, mivel is foglalkozhatnánk, mint az ergométerrel, illetve más hasonló tevékenységekkel (youtube használat ezerral)!

Friss hír, melyet új-zélandi forrásunktól szereztünk, a nemrégiben az evezéshez visszatért 2000-es olimpia szkiff bajnoka, Rob Waddel az elmúlt héten „rángatott”, ismét egy világcsúcsot 5'36,6-os időeredménnyel (de ha nem is világcsúcs, mindenképpen elismerésre méltó). Waddel ezzel az eredménnyel, a '90-es évek után ismét megszerezte a világcsúcsot.

Hazai hír, bár mivel még nem láttam a decemberi ergofelmérők eredményeit, Szekér Laci új egyéni csúcsot húzott 19:32-vel - Ali Anna 22:18-cal jól teljesített és jan. 20 körül megy Amszterdamba idén is az ergoheadre, most Varga Tamás (BVSC) társaságában ezúttal. Klubból más eredményt nem emelnék ki, de kommentbe nyugodtan írjátok be.

De nézzünk néhány videót, amiket Tubinak köszönhetünk, hogy felhívta rá a figyelmet (meg elküldte a linket). Illetve néhány másik videót, amiket ajánlok mindenki figyelmébe.

Anna Amszterdamban!!! - Mindenki drukkoljon!

2008.01.20. 00:01

Újévet köszöntünk ismét, és mivel már közeledik január vége, ismét szoríthatunk Dr. Alliquander Annáért, aki Amszterdamba utazott, az ismét megrendezésre kerülő ergoheadre, ahol 6000 méteren áll rajthoz és reméljük, nem talál legyőzőre és megdönti saját csúcsát! - Szóval mindenki szorítson érte és nem utolsósorban Varga Tomiért (Démász-Baja), aki idén csatlakozott a "magyar csapathoz". Hajrá!

Kedves régi és mai Evezősök, evezős Barátok, evezős Szülők!

2008.01.24. 13:03

A Danubius Nemzeti Hajós Egylet csaknem húsz nehéz, küzdelmes, ugyanakkor evezős élményekben, eredményekben gazdag évet tud maga mögött. A tagdíjakon kívül szinte minden bevételünk - támogatások, pályázatok, sportszolgáltatás - bizonytalanok, eseti jellegűek. Gazdálkodásunkban a klub fennmaradása – a két úszó csónakház és a parti klubház üzemeltetése, valamint a gyerekekkel való szakszerű foglalkozás - a cél. Rendkívüli kiadásainkat, amilyen például a Wesselényi Csónakház nagyjavítása volt, csak az evezősök, az evezést szerető barátaink nagylelkű támogatásával tudtuk megoldani. Most ismét egy jó cél érdekében indítunk adomány-gyűjtési akciót.

Versenyzőink szorgalma és az Országos Bajnokságokon elért sikereik alapján időszerű, hogy nemzetközi versenyzésre is alkalmas hajót/hajókat vásároljunk. Az elmúlt tíz év eredményességi mérlege: 97 arany, 84 ezüst és 90 bronzérem. A klasszikus nyolcas versenyszámban a felnőtt lányok sorozatban győztesek voltak, 2007-ben, pedig a könnyűsúlyú fiúk is felállhattak a dobogó legfelső fokára.

Sportolóink álma a csapatépítésre legalkalmasabb nyolcas hajó és hozzá a 8 db jó minőségű lapát. A nemzetközi szabványnak megfelelő hajók közül a kínai gyártmányú, Flying Eagle hajók a legolcsóbbak, számunkra is a legelérhetőbb áron szerezhető be Európában. De az egylet jelenlegi anyagi lehetőségeit ez is meghaladja. Egy 8+ hajó ára: 10 686 euró, amelynek 60 %-át a megrendeléskor, a többit a szállításkor kell fizetni. Ahhoz, hogy az OB-ra megérkezzen a hajó, február végéig le kell adni a rendelést. A 8 db ausztrál gyártmányú croker lapát ára ezen felül: 880 ezer forint.

Versenyzőink már többszázezer forintot „összedobtak” (szüleik segítségével), ami - úgy gondolom - sok más evezőst, a kedves szülőket és evezős-barát támogatókat arra fog ösztönözni, hogy, ha csak egy módja van, segítsen. Természetesen a pályázati lehetőségeket is figyeljük.

Bármekkora összeget szívesen fogadunk átutalással, csekken, vagy készpénzben. Bankszámlaszámunk:10900035-00000008-14510016.

A közlemény rovatba célszerű beírni, hogy adomány, továbbá az adományozó lakcímét és adóazonosítóját, ugyanis egyletünk közhasznú társadalmi szervezet lévén, adókedvezményre jogosító igazolást tudunk adni a támogatóinknak. A gyűjtési akció eredményéről tájékoztatni fogjuk az adományozókat.

Egyúttal emlékeztetni szeretnénk Benneteket, hogy a *személyi jövedelemadó 1 %* -ról való rendelkezés a közeli hetekben, hónapokban lesz esedékes. A pénzt ugyan csak késő ősszel utalja az APEH, de az elmúlt évek tapasztalata bizonyítja, hogy sok kicsi sokra megy. Az ebből a forrásból befolyt összeg évek óta jelentős mértékben járul hozzá egyletünk működőképességéhez.

Kérünk Benneteket, hogy az adóbevallási rendelkezési lapra a Danubius Nemzeti Hajós Egylet adószámát (19009636-2-41) írjátok, és erre biztassátok barátaitokat, ismerőseiteket is.

Végül, de nem utolsósorban szeretnénk, ha minél többen aktívabban bekapcsolódnátok egyletünk életébe, ha részesei lennétek sportolói közösségünknek. Szabadidőtök egészséges eltöltéséhez elsősorban az evezés (felnőtt kezdők oktatását is vállaljuk), konditerem-használat, futás, focizás lehetősége, öltöző-zuhanyozó áll rendelkezésre. A feltételekről részletes tájékoztatásért forduljatok bizalommal REISINGER PÉTER vagy PAKÓ KATA sportszervezőkhöz, illetve Domonkos Anna szakmai alelnökhöz. Elérhetőségek: a klub telefonszáma: 239-4241, email címe: postmaster@dnhe.t-online.hu

Domonkos Anna: 05/30/9614-386

Reisinger Péter: 06/30/422-0523,

Pakó Kata: 06/20/4374135

Sportolóink nevében előre is köszönünk minden támogatást, további segítő ötleteket!

Mindnyájatoknak sikeres és boldog újévet kíván a DNHE elnöksége nevében

Denk András elnök

Domonkos Anna alelnök

Zarándy Pál alelnök

Erdei futóverseny 2008

2008.02.10. 10:34

Előszó: A következő írás a nyugalom megzavarására alkalmas elemeket is tartalmazhat, így ha valamit nem helyeseltek, vagy esetleg tévesen írtam, a kommentek közt jelezzétek a javításokat.

Végre „elkezdődött” a szezon, pontosabban, megtartották az evezősök első hivatalos versenyét (azért első hivatalos, mert természetesen a felmérőket is a versenyek közé számolhatjuk), az Erdei futóversenyt, amin ismét képviseltettük magunkat. Gyakran hallani más egyesületek versenyzőitől, hogy nekünk (DNHE) ez hazai pálya, így kötelező a jó szereplés. Bezzeg, ha mindenki tudná, hogy elsősorban a lányok, és az utánpótlás jár ide edzeni szombatonként. A férfi felnőtt csapat az utóbbi években viszonylag elhanyagolta ezt az edzésre – sportolásra – „természetelvezésre” kimondottan alkalmas útvonalat.

De, fókuszáljunk inkább az idei versenyre. (Megjegyzem ismét elsősorban a férfi felnőtt csapatról lesz szó, mivel a jelen írást közreadó, csak abban a számban indult, így kér mindenkit, aki nem ebbe, csoportba tartozik: az szóljon hozzá!).

Sajnos, az elmúlt évek „DEK-kes favoritja” Csepregi Gábor múlt hét szombaton bokaficamot szenvedett és így sajnos a hetet fekvőgipszben kellett töltenie, de szerencsére már jobban van és fel is jött a versenyre, a Hármashatár-hegyre (remélem jól írtam), hogy drukkoljon társainak. De rajta kívül szinte mindenki itt volt (Szabados és Szatír igazoltan hiányzott – sítúráversenyen vett részt...ccc). A verseny elején sok ismerőssel találkoztunk az ismerős klubokból, és persze ez nagyon emelte a hangulatot. Jó volt látni régi versenyzőtársakat, akik több év után még mindig, vagy kihagyás után ismét rajthoz álltak. A reggel a pontot az i-re RÁRÓ-nak sikerült feltennie, aki büszkén számolt be John Rambo (mindannyiunk Ősatyja – reszteppá!) legújabb – időskori – kalandjairól. Nem is csoda, hogy felfokozott hangulatban állhattunk rajthoz (ami, versenybírók szerint csak 10 perc késéssel történt – szerencsére, amint azt hallhattuk). Szóval a szokásos „Critical Mass” összeverődött a hegy-aljánál, a hegyre felautózók legnagyobb örömére, mindenki megnyugtatására, hoztuk a formát.

És mikor elhangzott az elkészülni... - már mindenki elindult és túl volt az első métereken. Kiemelném Márton II Gábort (□), aki hihetetlen technikás nyúlként húzta a tömeget maga után. Elkezdődött hát a verseny. Személy szerint, idén egy nyugodtabb taktikát választottam, és így nem sülttem be már az emelkedő elején, de sajnos sokak így jártak, így a Panorámára való befordulásnál, már szétvált a boly és csak néhányan tudtak együtt maradni. Legtöbbünket az előttünk ötven méterrel futóra koncentráltunk. Mellékesen jegyzem meg, hogy az elmúlt évek talán legszebb időjárásával áldott meg minket a sors, az ég kék volt a Nap gyönyörűen süttött és mindannyian csúszkáltunk a felmelegedett sárban. Mert sár az volt, nem is kicsi... a Panoráma még csak hagyján, de a mikor az ember beért a Reptér és Panoráma közti szakaszra... nos, ott kezdődött a móka és kacagás. Itt ismét a technikásabb – könnyebb versenyzők voltak előnyben az erőgépekkel szemben, akik felfelé „feltolták” magukat a hegyre. Sajnos én az utóbbiak közé tartozom és így többen meg is előztek a katlanban. És ami ezután jött! A reptér melletti ösvény felért egy hullámvasúttal, ahol a félelem és röhej kevergett a fejemben, hogy mit keresek itt? Hisz nem tudtam rajtamaradni az ösvényen, majd a füves szakaszokon ugrándoztam, és közben azon járt a fejem, hogy nem vagyok én tájfutó – illetve, ahogy az Őreg (Lopez) mondottá volt – a svédekét idézve: „Fusson a nyúl!”. Természetesen nekem is megvolt a kötelező zakó, mikor a reptérnél az „S” kanyarban a másodikat már csak becsléssel sikerült bevennem és a talpam alatt éreztem, ahogy az emelkedőre visszaérve minden lépéssel csökken az összeragadt sár súlya a cipőmön, ahogy a köveken futok. Szerencsére annyi rutinom már nekem is van és gondolom, mindenkinek, aki már többször indult, hogy a reptér után már csak a sprint utolsó 4-5 perce marad a befutó előtt.

A finisre, már az utolsó 500 méteren többen is ott voltak (Dödi természetesen, aki figyelt mindenki teljesítményére), és biztató mosollyal, vagy kiáltozással segítették az utolsó néhány métert...

Végül megemlítem, hogy idén Rácz Róbert, a DNHE versenyzője nyerte a versenyt, nem találva kihívóra. A többiek eredményéről inkább majd a kommentekben.

Köszönet a szervezőknek a búcsú csokiért és narancsléért, ami sokat segített hazafelé, mikor lefelé gurultam a hegyről, ismét.

Két írás - Ergo OB 2008/Első víz...

2008.02.27. 10:43

Először is elnézést kérek, hogy eddig váratott magára a hétfői helyzetjelentés, de sajna sok volt a „munka” és csak mostanra sikerült megírnom...A két írás a hétfői Ergo OB és az első vízre szállásról szól.

Ergo OB 2008 – Szolnok

Mint az elmúlt négy évben, idén ismét „vidéken” rendezték meg a szokásos télzáró ergométer bajnokságot Szolnok városában, amin a DNHE kis csapata is részt vett. Megmondom őszintén nincs mit kiemelni igazából, hacsak nem **Varga Marci ifiben szerzett 2. helyét**. De mért így írok, mikor még másik 3 Danubiosus versenyző is érmet szerzett?(!)

Az elmúlt éveket tekintve idén sajnos gyengébbre sikerült a mezőny összteljesítménye. Csupán a felnőtt és ifi korosztályokról tudok beszélni, mivel azokat követem közelebről. Az, hogy nem született 6 percnél jobb időeredmény a hozzáértők szemében bizonyára mindent elmond, de lássuk be mit is történt. Többen azok közül, akik ezt az eredmény el tudták volna érni, hiányoztak, vagy máshogy megfogalmazva abbahagyták/eltávolodtak a sporttól (azt hiszem, nem kell neveket említenem), persze betegség is tizedelte a mezőnyt.

Mi kis csapatunk relatíve ilyen helyzetben nagyon jól teljesített, hiszen *Szekér Laci és jómagam (Orbán Gergely) is dobogósok lettünk, 2. és 3. helyen*, ugyanakkor nem tudtuk démonainkat legyőzve új saját rekordot húzni. *Aliquander Anna* (szerintem minden józanészt, meggondolást félretéve) betegen, illetve megfogyasztva ment neki a kétezernek és *sajnos csak a 2. lett*. Ráró negyedik lett az u23-asok ks mezőnyében, de ha Teszár „szuperhős” Balázsnak meglett volna a súlya akkor csak ötödik. Amint azt a bevezetőben írtam, örömteli Varga Marci 2. helye, hiszen ilyen is régen volt már (talán Erdélyi Zsoltnak volt ilyen eredménye). Persze férfiak közt sem volt még díjazott versenyző, amióta az eszemet tudom.

A versenynek helyet adó szolnoki sportcsarnok, jó helyszínnek bizonyult, és a szervezéssel (leszámítva a jegyzőkönyv botrányos hibáit) sem volt probléma. Külön kiemelném itt, hogy az internetes közvetítés hihetetlen jó ötlet, mert este könnyebb volt beszámolni az élményekről a családnak is...meg a haverok is tudták mondani „Hogy rajtolhatsz 1:40-nel???)

Többen írták más fórumokon, hogy a D/E (kitudja melyik volt, mert másfajta lábtartó volt rajta) ergon nehezebb húzni. Személy szerint sokkal jobb élmény volt a verseny, mint a „C” ergókon, mivel a kijelzőn végig „láttam” az ellenfeleimet és a sebesség változásokat, és nem kellett a nagy TV-n keresgélnem a helyemet, sokkal közelebb hozta a versenyt magát.

Végezetül a férfi ks futamot említeném meg, ami a nap legizgalmasabb futama volt. Valószínűleg az edzőtábor fáradalmi miatt születtek gyengébb eredmények a „nagyoknál”, de Kitka Gergő 1400 méter körül kezdett támadása Hirling Zsolt és Varga II. ellen, illetve annak visszaverése, nagyon izgalmassá tette a futamot, lehetett végre drukkolni, hátha meglepetés születik, vagy így vagy úgy. Sajnos nem történt, de mindenesetre izgalmas futam volt.

Első vízre szállás

Igen, az első vízre szállás, mert Ergo OB ide vagy oda, mind erre vártunk már hetek óta. Minden este egyik vagy másik versenyzőtársamtól jött vissza, hogy „de kéne már vízre menni”. A január közepi meleg is biztos sok mindenkiben váltott ki ellentmondásos érzéseket, de eljött végre a nap! Mivel a múlt hét második felében már igen enyhe volt az időjárás, mindannyian elkezdtünk gondolkodni. Nos, meg is lett az eredménye: a férfi ks és ns nyolcas valamint egy lány négy pár és egy dublő is vízre szállhatott múlt vasárnap.

Le kell, hogy írjam, nagyon rákaptunk a Nagy-Dunára és immár másodszer is lefelé vettük az irányt a Lágymányosi-öbölbe, mint ahogy az évszázó decemberi evezésünk alkalmával. Nem tudom, eldönteni, hogy ez most csak a szélsőséges időjárás, vagy a globális felmelegedésnek köszönhető, hogy február 24-én már vízben vagyunk? Mindenesetre jó volt végre hajóba ülni. A DEK-es csapatot kiegészítette két vendég professzor, Dr. Haller és Mr. Stanford is, és a normál nyolcas majdnem teljes volt (Kalmár, Ozren, Jeremy, Haller, Menya, Zsolt, Szekér, Orbán). A ksben pedig szerencsére akadt, akikkel meglett a létszám: Teszár, Vanczák, Ráró, Rock, Manó, Hörbi, Csepi és a kakukktójás: Varga Marci, a kormányosok : PRéka és Budai Anna).

Ilyenkor a legjobb a víz érdekes módon, hiszen egy hajóval találkoztunk mindössze (egy rendőr motorossal) és azzal sem volt probléma. Az öböl nagyon jó kis hely, és miután tavaly végre megnyitották a közönségnek Buda egyik elsőszámú rekreációs pontjává volt. Állítólag, mert valójában, nem értem, hogy decemberben és most is mért kellett a partról bekiabálnia a biztonsági őrnek, hogy magánterület – a Duna – az öböl vize, habár egy kajakos egylet is működik ott, illetve egy kajakos is volt a vízben, mindegy mi jól éreztük magunkat. (képek a héten várhatók).

De mért is két nyolcast szerveztünk? (□) – valójában kevesen tudták a csapatból, de olyan hátsó szándék vezérelt, hogy egy rögtönzött versenyen kicsit fokozzuk a hangulatot, ami a szokásos átkiabálások („Adunk egy kis növekedési hormont! – Oké, én meg egy kis agyserkentőt! – Haj beültetés is belefér...Jaja, kapsz egy kis....a fejedre”, stb.) elmaradhatatlanok voltak. Lényeg a lényeg, a normálsúlyú csapat és könnyűsúlyú megmértetett. Meg kell, hogy mondjam, nem tudom kinyert, mert elég szoros lett a befutó (a táv kb. 300 m volt). Illetve Szekér meglepetés indítása (a „figyelj” után jött a „hopp2 a hátam mögül”) és csak annyit éreztem sztrók helyen, hogy olyan rövidke vagyunk, mint nagyon ritkán és úgy dől a hajó, hogy minden mindegy, és a ksek egy kis előnyre tettek szert, persze mikor megnyúltunk már minden másképp alakult, felvettük a ritmus...

A felevezés szokásos, hol lendületes, hol munkás volt, de a lényeg, hogy felértünk és a napon sütkéreztünk egy kicsit miközben kipakoltuk a trepniket. Nagyon jól ellazított engem személy szerint, persze volt, aki egyszerűen elfáradt, de azt hiszem mindenki, jól érezte magát, még ha az evezés maga csak középszerű volt, az élmény mindenkit kárpótolt, hogy újra vízben vagyunk...

(ui.: napoztunk is egy kicsit:))

Adalékok egy mérnökcsalád történetéhez

2008.03.02. 19:41

Szimpatikus mérnökcsalád történetét ismerhettük meg a MU 2008. februári számában, az Alliquander családet. A cikk végén rövid utalás olvasható Dr. Alliquander Annáról, aki orvos, evezős olimpikon. Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy Annának klubtársa lehetek a Danubius Nemzeti Hajós Egyletben, és így arról is tájékoztathatom a MU olvasóit, hogy 2008 január 20.-án, tehát már a cikk elkészülte után Anna Amsterdamban az Amsterdam World Ergohead 2008 nevű evezős ergométer versenyen, a női könnyűsúlyú kategóriában hivatalos világcsúcst, „húzott”. A versenykiírás szerint 20 percet kellett evezni, azt értékelték, hogy ki ér el hosszabb távot. Anna eredménye 5405 m volt, átlagteljesítménye 260 W. Ugyan ezen a versenyen Dr. Haller Ákos (szintén orvos, kétpárevezősben – vízen – kétszeres világbajnok, 6000 méteren világcsúcstartó, aki szintén egyletünkben kezdett versenyezni) ugyancsak győzött, bár nem állított be csúcst.

Mi is az evezős ergométer? Ez az eszköz a klasszikus, gurulóüléses evezősmozgás leképezésre alkalmas eszköz. Beállítható rajta az áthúzás ereje, méri az áthúzás erejét, a csapásszámot és teljesítményt. A mért értékeket beállítható formátumban kijelzi, így az evezős folyamatosan látja teljesítményét (amíg teljesítőképességének határán össze nem folyik szeme előtt a kijelző). Ez a visszacsatolás az edzés szempontjából kiemelkedően fontos, sokszor kárpótol azért a veszteségért, ami a teremben végzett ergométer edzés esetében nyilvánvaló a vízen, természetes környezetben való evezés szépségével szemben. Az ergométer a versenyszerű evezésnek manapság elengedhetetlen kelléke, és bizonyos ételemben kezd önálló sportággá is válni: rendszeresen rendeznek bajnokságokat, nemzetközi versenyeket. (A készülékek elektronikáját össze lehet kötni, és nagy termekben óriás kijelzőkön virtuális hajócskák mutatják a versenyzők egymáshoz viszonyított állását. Interneten egymástól távoli pontokon is rendeznek szimultán, virtuális versenyeket. Angliában az iskolai sport ösztönzésére több ezer résztvevővel rendeznek versenyeket.)

A harmonikus evezős mozgás, ami az ergométeren a természeti környezet zavaró hatásai (változó víz és időjárási viszonyok) nélkül a legtisztábban lehet megvalósítani, valószínűleg leggazdaságosabban hasznosítja az emberi test adottságait: a láb, a törzs és a kéz minden izma részt vesz benne. A csúcspontolók ergométeren végzett és mérhető munkája (a teljesítmény idő szerinti integrálja) valószínűleg az ember által egy adott idő alatt elvégezhető munka (mint fizikai mennyiség) szélsőséges értéke. Ezekhez a teljesítményekhez a testi és lelki adottságokon túlmenően rengeteg edzőmunka szükséges.

Értékeljük sporttársaink teljesítményét energetikai szempontból.

Dr. Haller Ákos maximális, rövid idejű teljesítménye (1-2 csapás 800-100 W körül lehet)

- 2000 m-en (ez a klasszikus olimpiai táv) a legjobb ideje 5'49,2", ami 520 W átlagteljesítménynek felel meg.
- Egy élvonalbeli férfi evezős esetében a 2000-es idő 5'50" – 6'20": között mozog, 500 W – 450 W átlagteljesítmény mellett...
- „Amatőr”, átlagos kondíciójú, de rendszeresen sportoló, gyakorlott evezősök tartósan 20- 50 perces ideig 120- 250 W átlagteljesítménnyel képesek húzni (Az élettanilag reális teljesítmény az edzettségi szinten és az akaraterőn túl, függ a testsúlytól, az életkortól, stb.)
- A nők teljesítménye a férfiakénál gyengébb, Dr. Aliquander Anna teljesítménye, mint láttuk, könnyűsúlyban világső, normál súlyban is a legjobbak között lenne.

Ismereteim szerint egy helyiségben z ott tartózkodó, nyugalomban lévő személyek átlagosan 100 W hő teljesítményt adnak le, miközben CO₂-t termelnek. Sportolóink eme alapterhelésen minden 100 W többletteljesítmény leadásakor óránként jelentős mennyiségű többlet CO₂ kilihegésével járulnak hozzá a légkör állapotának romlásához. A CO₂ – mint mondják – üvegház-hatást okozó gáz. A többletkibocsátást talán a legaggályoskodóbb zöldek is megbocsátják nekik, hiszen barátaink evezés helyett választhatnák a quadozás, vagy jetskizés – szerintem is kártékony – élvezetét. (Itt jegyzem meg, hogy Anna teljesen normális hivatali munkája mellett naponta kétszer edz, edzésre télen – nyáron, a legzordabb időben is kerékpárral jár le a Margitszigetre.)

A számokból látható, hogy egy átlagos háztartási porszívó fél óras üzemeltetéséhez 3 – 4 jó edzettségi állapotban lévő férfi evezős ergométer teljesítményére lenne szükség. Ha feltételezzük, hogy egy vasúti kézi hajtány az emberi munkát körülbelül olyan határfokkal hasznosítja, mint az ergométer, be kell látnunk, hogy az elhagyott vasútvonalak kézi hajtású vasúti iránytaxikkal való használatbavétele nem tűnik kifizetődő vállalkozásnak. Ellenőrző kérdés: hány átlagos kondícióban lévő férfi gyakorlott amatőr evezős egyidejű munkájára lenne szükség ahhoz, hogy a Paksi Atomerőmű egy blokkjának a teljesítményét (kereken, a teljesítménynövelés után 500 000 000 W) szolgáltassa? Az emberi szervezet a biomassza energetikai hasznosításának nem versenyképes eszköze.

A fentiek alapján nem meglepő, hogy az emberiség testi ereje és teljesítőképessége helyett egyre inkább szellemi képességeit hasznosítja. Két kérdés ölik fel bennem: A szellemi teljesítőképesség fokozása érdekében lehet-e és célszerű-e „edzőmunkát” befektetni, illetve, hogy szellemi képességeinket jól használjuk-e. Egyes, a paradicsomi állapotokra nosztalgiával gondoló filozófusok szerint, mérnöki képességeinket főleg a természet elleni vétségekre használjuk. Igazuk van?

(Az evezésről és az ergométekről sok információt szerezhetnek az érdeklődők a <http://dnhe2.blog.hu> honlapokon és az ott található kapcsolatokon.)

írta: Zarándy Pál

(A cikk a *Mérnök újságban* jelenik meg, szerzője Zarándy Pál, régi evezős, egyesületünk alelnöke)

2008.03.27. - infók!

Felkerült két új link (német evezés/ német nyolcas)!

Engedjétek meg, hogy meghívjunk benneteket az idej, immáron XVIII. gróf Széchenyi István évadnyitónkra, melyet ismét megrendezünk. Ha versenyezni nem is tudtok, mert nem jön a klubotok, gyertek le ha belefér a hétvégi programba, mert minden évben egyre jobban sikerül a rendezés és jó családi program is hétvégére, ha szép idő van!

Még egyszer:

XVIII. gróf Széchenyi István évadnyitó

2008. április 13.

1138, Bp Margitsziget Hajós A. stny 2.

(ui.: ha tudjátok, adótok 1%-ával támogassatok minket)

Athlete profile No.:3. - Kulifai Krisztina

2008.03.30. 19:47

Ki tudja megmondani ki nyerte a legtöbb a országos bajnoki címet evezésben? Ki tartja ezt a fura rekordot, ami alapján a magyar evezés egyik legnagyobb alakjáról beszélhetünk? Noha sokan tudjátok a választ, engedjétek meg, hogy adjak némi körítést mellé. Először is menjünk vissza az időben néhány évet.

Annyi többlet információt adok, hogy Őt megelőzően Melis Antal (ha jól tudom) tartotta ezt a megtisztelő és vitathatatlanul kiérdemelt címet, a maga 33 bajnoki címével, ami ugyancsak nem kis szám és talán '80-ban nyerte az utolsót, de ebben nem vagyok biztos.

Amikor elsőéves voltam az egyetemen, Amigával, mint a Közgáz nyolcas csapat kapitányával elmentem egy megbeszélésre, az akkor sajnos esőbe fulladt egyetemi regatta csapatfőnöki megbeszélésére. A Fehér Gyűrűben voltunk a Jászai Mari téren. Ott volt Jakab Gábor (mint BME), egy ELTE-s srác, akire már nem emlékszem és ifj. Harrach Péter a főszervező. Nem igazán tudnám felidézni, hogy miről volt szó, valószínűleg arról, ami ilyen csapat megbeszéléseken lenni szokott néhány nappal a verseny előtt. Csak egy dologra emlékszem, hogy volt egy lap, amire minden résztvevő fel volt írva. Nevük mellett szakirányuk, legfőbb eredményeik, ilyesmi. Én akkor jöttem a Danubiusban, néhány hete jártam csak le és nem igazán voltam tisztában mindenkiel, bevallom az arcokkal sem nagyon. Noha már 4 éve versenyeztem az „igazi felnőttek”-et annyira nem ismeretem, csak nevüket. A lényeg a lényeg: volt egy lány, akinek neve mellett 24 országos bajnoki cím állt, illetve egy egyetemi világbajnokság arany és két ifi vb bronz, meg még néhány más dolog is. Emlékszem érthetetlen volt számomra, hogyan lehet 24 bajnoki aranyat nyerni. Igazából ma sem értem. Vagyis ma már pontosan értem: akarat, kitartás, munka és egy jó csapat.

Kulifai Krisztáról van szó. Ma már 40 felett jár az aranyak számát tekintve. Tartott ergométer országos csúcsokat és egy igazi ikonja a jelen magyar evezésnek, és ő az akit, mindig megköszöntenek az OB a díjkiosztón születésnapja alkalmából.

Az évek során persze megismertem az embereket és Krisztát is. Hasonlóan Ali Annához, illetve bárkihez, akiről itt írás születik, Ő is a DEK egyik „prominens” személyisége. Nem hivalkodó, nem hangos, de mindig jelenlévő és meghatározó ha egy teremben van vele az ember.

Krisztával szorosan összekapcsolódik a nagy Danubiusos nő csapat elmúlt 10-15 éve: Ferenczy Dóri, Székely Viki, Bartz Gitta nevét mind a Krisztával való dublózás köti össze.

2002-ban hagyta abba az igazán aktív versenyzést, az elhíresült dunavarsányi szalmonella fertőzőes ügy miatt. Ez egy tragédia volt, nem csak neki de mindannyiunknak. Nem csak a kényszerűen kihagyott VB miatt, hanem azért mert mindez a siker kapujában történt. Abban az évben Kriszta, Bartz Gittával készült dublóban. Jól mentek, világkupa harmadik helyezéig vitték, az elmúlt évek legjobb női felnőtt teljesítménye még mindig. Ficsor László volt az edzőjük és emlékszem mennyi energiát bele tettek. Emlékszem arra a női csapatra, amelyik kedd-csütörtök úszóedzés után, még átjött és súlyzóedzést csinált a PM házban. Emlékszem arra, amikor Vanczák Gergővel való beszélgetés során tudatosult bennem, hogy Kriszta már nem egyetemista, dolgozik napi nyolc órában. És mellette kettőt edz, reggel a DEK-ben, délután lent Csepelen Gittával, Szonjával és a többiekkel. Emlékszem, mikor télen mentünk úszni reggel fél nyolcra, a srácokkal (Menya, Laci, Dalos, Áki) és Kriszta már jött szembe az uszodából és mosolyogva köszönt. Emlékszem arra, is hogy mikor a DEK-be kerültem a Kis-Házon két karbon/méhsejtes hajó volt: a Poszeidon (Bereczky Vili, Ali Anna és néha Vanczák „közösen” használt szkiffje), és Kriszta sárga szövetségi Empacherje. És sajnos

emlékszem arra a helyzetre is, amit csak később ismertem meg igazán, hogy 2001-ben, vagy 2000-ben két héttel a VB előtt még nem volt meg az a pénz, amiből a lányok kimehettek volna versenyezni.

De szerencsére, mint mindig megoldódott a helyzet.

Sokan nem ismerik a jelenlegi kicsik közül, hiszen már alig-alig tud lejönni. Biatorbágyon dolgozik egy svéd cég vezető könyvelőjeként. Közgázt végzett, és nekem elhihetitek, hogy a számvitel szakirány, kivételesen nem a büfészakok egyike, ahogy sokan a Duna másik oldalán gondolják. Ráadásul jeles szerepel a diplomájában (ha jól emlékszem). Persze ma már a családalapítás a fontosabb, nem a versenyzés. Párjával Tárnokon, vagy Gyúron, vagy valahol azon a vidéken építkeznek. De még mindig részt vesz a klub életében szervezésében amennyire ideje, engedi, elnökségi tagként továbbra is jelen van. (Fura is volt mikor pár hete megjelent csütörtök délután a klubban – kiderült aznap volt a főkönyvi zárás...)

Utolsó kiségyes OB-ja 2005-ben volt, perorban Buday Annával és pont a Zarándy Bea - Máthé Kriszta párossal kellett megküzdeniük. Egész évben figyeltük, hogy ki, hogy

megy a két csapat közül. A válogató, a vidék bajnokság, vagy a hosszú távú éppenséggel számunkra, e két csapat miatt vált érdekessé. Szegeden a cél utáni zöld töltésről néztem az OB-n, a befutót, itt van a szemem előtt a pálya és a közelgő hajók. Talán egy hajóval, vagy másféllel nyertek a másik DEK-es csapat előtt. Emlékszem az öröm

sikolyaikra és a talán Anna még hátra is feküdt a hajóban. Jó volt, nyerni, látni őket, mert jó egység voltak kívülről, harmóniában voltak.

Végezetül egy nagy igazság, ami Krisztát jellemzi a legjobban a klubból: az összes női egységen nyert bajnokságot, és mikor megkérdezték tőle, hogy lehet ez mindig csak annyit válaszolt: „Igazából, nem nagydolog. Szerencsém volt, mert mindig kiváló partnereim, csapataim voltak”. És mennyire igaz, hogy jó csapat kell, hogy győzni tudjon az ember, de Ő neki magának is kiválónak kell lennie azon a csapaton belül. Kriszta mindenképpen ezek közé az emberek közé tartozik.

Evezős évadnyitó - a sokszínűség jegyében

2008.04.15. 15:59

Felnőtt csapatok élvonalbeli versenyzőkkel, utánpótlás négypárevezősök, veteránok, egyetemisták, cégek színeiben rajthoz álló amatőrök és fogyatékos gyerekek. Ez a sokszínűség jellemezte a Danubius Nemzeti Hajós Egylet, a MESZ és a BESZ közös rendezésében lebonyolított XVIII. Gróf Széchenyi István Emlékversenyt.

Denk András, a DNHE elnöke házigazdaként köszöntötte a Margitszigetre kilátogató evezősöket és evezősbarátokat, majd Dávid Imre, a MESZ elnöke hivatalosan is megnyitotta a 2008. évi evezős versenyévadot. A verseny kedves hagyománya már a hajókeresztelő, amely ezúttal egy hajó adományozási ceremóniája is volt egyben. A Szerencsjáték Zrt. egy fixülékes tízevezős hajót adományozott a Down Alapítvány részére. A down-os gyerekek az ép sportolók segítségével azonnal ki is próbálhatták a hajót, melyet az adományozóra is utalva "Szerencse" névre kereszteltek. A DNHE már évek óta együttműködik a Down Alapítvánnyal, lehetőséget adva a fogyatékos gyerekeknek, hogy ép társaik segítségével és szakemberek irányításával ők is megtapasztalják a vízenjárás élményét. A tavaly indult nemes tradíciót folytatva, a MESZ Hagymányörző bizottsága és Ott Zsuzsanna főtitkár az emlékezés jegyében koszorút helyezett el a Nemzeti Hajós Egylet ill. a Neptun Budapesti Evezős Egylet emlékköveinél, melyeket annak idején az I. Világháborúban elesett evezősök emlékére állítottak.

A versenyek során a tízevezős hajók (az angol királyi tízevezősök mintájára készült hajók) továbbra is főszereplők voltak: egyetemek és céges csapatok mérhették össze erejüket. Az egyetemek versenyében magabiztos győzelmet aratott a Pannon Egyetem Georgikon Karának csapata, a döntőben maga mögé utasítva a BME és a Pannon Egyetem Veszprémi Karának versenyzőit. A "fapados", azaz a cégek közötti versenyt az ezúttal versenyzőként résztvevő Gazdasági Versenyhivatal nyerte, a Microsec Kft. És a Magyar Katolikus Rádió hajóját megelőzve. A hagyományoknak megfelelően volt családi csapatok versenye túra ketteseekben; ez a Ganz Vill EK színeiben induló Preil család győzelmét hozta. A serdülő fiúk négypárevezős futamát a MEC, a férfi veterán négypárevezős versenyt a BEE nyerte. A veterán hölgyeknél Danubius-os győzelem született. A felnőtteknél a hölgyek négypárevezősben, a férfiak a klasszikus versenyszámban, nyolcasban versenyeztek. A női négypárt a Külker Evezős Klub, míg a férfi nyolcast a Danubius Nemzeti Hajós Egylet nyerte. A ragyogó idő, az ízletes gulyás, a kellemes élőzene (Buday Anna énekelt) győzteseinek egyértelműen a résztvevők, a szurkolók és a vendégek voltak.

(forrás:www.hunrowing.hu - hivatalos beszámoló, írta: Szántó Éva)

Orbán beszámolója

Amint látjátok, ez alkalommal nem Én írtam beszámoló-összefoglalót a hétvége számunkra legfontosabb eseményéről – a Széchenyi évadnyitóról. Ennek több oka is van, elsősorban, hogy leginkább, mint versenyző vettem részt és nem, mint szervező az eseményekben. (Illetve könnyebb volt bemásolni, a fenti tárgyilagos és pozitív hangvételű írást).

Alapvetően ismét sikeres volt a verseny. Persze mindig vannak a pozitívumok mellett negatívumok is, melyeket mi is a klub tagjai, a rendezőség, a „vendéglátók” mind látunk. És mindenki elhiheti, hogy évről évre mindenki azon van a szervező bizottságban, hogy egy magasabb színvonalú és jobb szervezésű versennyel legyünk jelen a magyar evezésben és valóban évadnyitó legyen a verseny.

Sajnos a negatívumok közt leginkább a sok csúszást emelné ki minden jelenlevő, résztvevő. Ennek persze van olyan része melyért a szervezés a felelős, van olyan, amiben a versenyzők a ludasak, de sajnos a pusztán véletlen is közrejátszhat (ilyen volt idén a Veszprémiek késése a tíz evezősben).

A pozitív dolgok viszont mindenképp túllépnek a negatív dolgokon. Maga megnyitó ünnepség és állófogadás, az egyetemi csapatok nagy száma (akik közt sok amatőr is volt), illetve a céges csapatok nevezési száma. A megnyitó volt talán a legjobb példája annak, hogy tudunk tényleg nagyok lenni, mint magyar evezés, ha filozófia szinten közelítjük meg az eseményt. Nagyon kevés olyan evezős rendezvény van melyen az evezés meghatározó személyiségei mellett, a sajtó és a támogatók is ilyen számban jelen vannak. Nagyon jól sikerült a megelőző „reklámkampány” – rádió, újság mind jelentősen hirdették az eseményt, több helyen találkozhattunk vele (exit, radiocafe, reakcio.hu, stb.).

Persze a legjobb rész számomra mindenképp az az érzés, hogy találkozhatok egy ilyen eseményen régi evezős társakkal, akik már sokszor a családjukkal, újszülöttjükkel érkeznek. A verseny után a halk elpakolás, pihenés, beszélgetés a PM ház mögötti kis udvar részleten a gulyás és néhány sör elfogyasztása jó társaságban. Látni azokat az embereket, akik valamikor meghatározó versenyzői voltak a klubnak és most akár csak egy nap erejéig ismét meglátogatták azt. Beszélgetni munkatársakkal, akik először eveztek életükben és érdeklődéssel fordultak a Danubius vagy maga az evezés felé, és lehetőségekről kérdezték. Beszélgetni, egy sport riporterrel az evezésről, a gyereknevelésről, a sportról, sportolókról miközben elpakolják körülöttünk a padokat és a nyugvó nap már narancssárga rózsaszín színekben, tündököl.

Köszönetet szeretnék mondani ezúton is minden szervezőnek, támogatónak és versenyzőnek, hogy munkájával, segítségével és részvételével segítette, hogy ezekben az élményekben legyen részem/részünk.

(Eredetileg a kommentek közé akartam feltenni, de úgy gondolom ennek a "kevésbé hivatalos tárgyilagos összefoglalónak - köszönetnyilvánításnak itt a helye.)

Közgyűlés 2008 - 2008. április 30.

2008.04.28. 16:52

A Danubius Nemzeti Hajós Egylet 2008. 04.30.-án szerdán tartja rendes éves közgyűlését, melyre minden tagunkat, evezősünket és érdeklődőket várunk. Az idei alkalommal kerül sor a tisztújításra is.

Kérlek benneteket, hogy (a következő sorokban) figyelmesen olvassátok el az elnökségi jelöltek önéletrajzait, melyben jó képet kaphattok egyletünk működését nagyban segítőkéről, illetve akik azok szeretnének lenni. A lista nem rövid, de ennek ellenére érdemes időt szakítani rá, hiszen így jobban megismerhetjük a jelölteket, és képet kaphatunk szakmai tudásukról, kötődésükről az evezéshez, az egyletkez, illetve életvitelükről is.

Elnökségi jelöltek: Szántóné dr. Domonkos Anna, Denk András, Zarándy Pál, Tóbiás János, dr. Gellai Imre, Csepregi Andrásné - Máté Ibolya, Szántó Éva, Czeiner László, Vanczák Gergely, Rózsa Bálint, Zarándy Bea, Ligeti Zsolt, Orbán Gergely

Czeiner László

1957-ben született. Tanulmányait villamos üzemmérnökként végezte. Az elmúlt 30 évben több színháznál is dolgozott, tanított. Jelenleg a Magyar Állami Operaház Műszaki Igazgatója.

Evezett a Bp. Honvéd, Acélöntő, és a Ferencváros színeiben. 1975-ben ifi bajnokságot nyert a Bp. Honvéd nyolcasával. Ebben az évben ifi válogatott. Ezt követően döntően a tanulásra koncentrált, majd a színházra. Néhány éve tért vissza a napi reggeli evezéshez.

2004-ben idősebb barátai javaslatára kezdett evezni ismét. Ezúttal a Danubius NHE-ben. Azóta sűrűn evezget reggelenként az öregfiúkkal.

Műszaki kérdésekben és az öregfiúkat érintő dolgokban számíthat rá az egylet.

Csepregi Andrásné Máté Ibolya

Felsőfokú emberi erőforrás gazdálkodó, tanulmányait a Zsigmond Király Főiskolán végezte. Jelenleg az ExxonMobil BSC-nél üzemeltetési koordinátor. Dolgozott korábban ConocoPhillips Hungary Kft, mint Humán Erőforrás vezető, és a DuPont de Nemours Kft-nél szintén hasonló pozícióban.

Evezéshez jelenleg fia révén kötődik a legjobban, de lapátolgatott 20 évvel ezelőtt túrafordulókon.

Szponzorációs és munkaügyi kérdésekben segíti elsősorban az elnökség és egyletben folyó munkát.

Denk András

1940-ben született. Tanulmányait az Agrártudományi Egyetemen és a Budapesti Műszaki Egyetemen végezte, ahol gépészmérnöki diplomát szerzett. Ezután épületgépészként helyezkedett el. 13 évig volt a svájci szaniter rendszerekkel foglalkozó Geberit AG magyarországi leányvállalatának ügyvezetője. Jelenleg nyugdíjas. Elnökségi tagja a Magyar Mérnöki Kamarának. Az Invictus Bt. Ügyvezetője.

Az evezéshez és a Danubiushoz több szálon is kötődik. 1958-68 közt a Vörös Meteor sportolója.

Részt vett a Wesselényi csónakház megmentésében. A VM Csemege révén sok ismerőse van.

Saját megfogalmazása szerint, annyit akar tenni a klubért, amennyi erejéből kitelik.

Dr. Gellai Imre

1932-ben született. Közgazdász, korábban a Danubius Hotels Rt., majd a Casinos Hungary vezérigazgatója. Jelenleg nyugdíjas, az Aquaprofit Zrt. turisztikai szakértője.

1991-96 között a Sportszövetség elnöke. 1996 óta MOB tag. 1989 óta a Danubius EK, majd a DNHE elnöke, később tiszteletbeli elnöke.

Kapcsolatai révén próbálja segíteni a klub munkáját.

Ligeti Zsolt

1969-ben született. Tanulmányait a BME Gépészmérnöki Karán végezte. Jelenleg a BGT Hungaria Környezettechnológiai Kft.-nél dolgozik, mint környezetvédelmi szakértő, tanácsadó. Szakterülete: környezetvédelmi kármentesítő rendszerek tervezése és optimalizálása.

9 éven keresztül versenyszerűen úszott. Ezt követően is rendszeresen sportolt különböző egyesületekben. Evezni felnőtt fejjel tanult meg, sajnos a versenyzésből „kiöregedett” mire megtalálta a megfelelő egyesületet.

A „Hobby”-s vagy túra evezősöket fogja össze és képviseli őket az elnökségi munkába kapcsolódva. Az evezni éppen megtanult tagokat ismerteti össze, a többi „rutinos” túraevezőssel. A túraevezősök kéréseit és igényeit

közvetíti az egyesület felé és viszont. Az egyesület különböző rendezvényeire a túraevezősök társadalmi munkáját, segítségét irányítja és szervezi.

Orbán Gergely József

1983-ban született. Okleveles közgazdász, diplomáját a Budapesti Corvinus Egyetemen szerezte. Jelenleg a MOL Nyrt. alkalmazottja, szervezettervezési szakértő.

1994-ben kezdett evezni az Esztergomi Evezősök Hajós Egyesületében, majd 2001-ben igazolt a Danubius Nemzeti Hajós Egyesületbe. Egyetemi Világbajnokságon 4. helyezést, Európa Bajnokság 8. helyezést, kétszeres magyar bajnok, kétszeres új-zélandi bajnok.

Elsősorban operatív szervezési, versenyzési kérdésekben, kisebb részben anyagi kérdésekkel foglalkozik az elnökség munkáján belül.

Rózsa Bálint

1977-ben született. Tanulmányait a Külkereskedelmi Főiskolán végezte. Korábban a Tesco Global áruházaknál dolgozott, mint elemző. Jelenleg a Robaj Tax Adótanácsadó Könyvelő Bt-nél adótanácsadó, illetve Quintilis Koncertszervező Kft. ügyvezetője.

1991-ben kezdett evezni, majd egy hosszabb szünet után 2006-ban folytatta az evezést a Margitszigeten.

Rendezvényszervezésben, pályázatírásban és hobbi/túraevezősök összefogásában segíti legtöbbször a klub munkáját.

Szántóné dr. Domonkos Anna – szakmai alelnök

1941-ben született. Tanulmányait az ELTE BTK történelem szakán végezte, ahol a későbbiekben 25 évig tanított. Ezzel párhuzamosan 5 évig a Művelődési Minisztériumban, később, 83-89 között főszerkesztőként a Kossuth Kiadóban dolgozott. Doktoriját az ELTE-n, kandidátusi tudományos fokozatát a Moszkvai Lomonoszov Egyetemen szerezte. Jelenleg nyugdíjas.

16 évesen kezdett evezni a VM Csemege evezős szakosztályában. Háromszoros európa bajnoki bronzérmes (egypár és kétpárevezősben), EB 4. helye (egypár, négy pár) és többszörös magyar bajnok.

Társadalmi munkában és főfoglalkozásban is aktív sportvezető.

1989-90 országos Sport Hivatal elnök helyettese. 1990-91 Nemzeti Sport újságírója. 1991-98 között a Magyar Evezős Szövetség főtitkára.

Társadalmi munkában sportszervezőként a 70-es évek eleje óta aktív. 1971/72-ben, majd 1983-89 szakosztályvezető a VM Csemegeben. 1989-91 között a Danubius EK versenyevezős szakosztályának vezetője, majd a Danubius NHE alelnöke. 2005 óta tagja a MESZ Hagyományörző bizottságának. 1998 óta a Budapesti Evezős Szövetség alelnöke.

Fennállása óta a Danubius NHE „mindenesé”. A feladatok koordinátora volt. A jövőben folyamatosan szeretné átadni az operatív feladatokat és a klub vezetésében szerzett tapasztalatait a fiatalabbaknak.

Szántó Éva

1968-ban született. Tanulmányait az ELTE-n végezte, ahol tolmács és szakfordító, angol-országi bölcsész szakos diplomát szerzett. Sportedzői (középfokú edzői) végzettséget a TFTI képzésén szerzett. Későbbiekben elvégzett több sportmenedzsment szemináriumot a Lausanne-i Egyetemen, illetve a TSE Consulting szervezésében.

Jelenleg a Nemzeti Sport Szövetség főtitkára. 2004 óta a TSE Consulting tanácsadója, projektvezető. 2003-2006 között a MESZ főtitkára. Korábban a magán-szférában tartott szakmai és idegen nyelvű tréningeket csoportoknak és vezetőknek. Ezzel párhuzamosan tolmácsként dolgozott.

Társadalmi tevékenysége nagyon szerteágazó: az ENGSO (Európai Nem-kormányzati Sportszervezet) Kommunikációs Munkacsoportjának vezetője. Tagja a FISA (Nemzetközi Evezős Szövetség) Európai Evezés Menedzsment Testületének, a Magyar Olimpiai Bizottság "Nők a Sportban" bizottságának, a Magyar Evezős Szövetség PR és Marketing bizottságának vezetője

Mindemellett nemzetközi versenybíró, az Eurosport evezős közvetítéseinek szakkomentátora.

1981-ben kezdett evezni a VM Csemege SK-ban. Azóta folyamatosan tagja a klubnak, megalakulása óta a Danubius Evezős Klubnak, ill. a Danubius Nemzeti Hajós Egyesületnek. Kétszeres magyar bajnok női nyolcasban és egyszeres négy párevezősben.

Szervezési, sportdiplomáciai ismeretei nagyban segítik a klubot.

Tóbiás János

A Danubius Hotels Nyrt. Vezérigazgató helyettese. Több, mint tíz éve tagja a DNHE elnökségének. Közbenjárásának köszönhető, hogy a szállodalánc különféle módokon támogatja egyesületünket. Úszóházaink fenntartásához, felújításához tulajdonos-társi hozzájárulással, rendezvényeinken az étkeztetés biztosítása,

országos bajnokaink jutalmazása, karbantartási költségek biztosítása és még számos munka mind a nevéhez kapcsolódik.

Vanczák Gergely

1980-ban született. Okleveles villamosmérnök, diplomáját a BMGE Villamosmérnöki és Informatikai Kar Számítógépek rendszer- és alkalmazás technikája szakirányán szerezte. Jelenleg a Microsec e-Szignó Hitelesítés Szolgáltató fejlesztési vezetője.

1992. óta evez. Egyetemi Világbajnok, tizennégyszeres magyar bajnok, hétszeres Budapest-Baja győztes és csúcstartó férfi egyptár evezősben. Kétszeres csúcstartó Szabados Dezső emlékversenyen (FF4x, FF2x). Jelenleg is aktív könnyűsúlyú versenyző.

Az elmúlt években számos esetben segített az egyesületnek hajók, kiegészítő eszközök (motorcsónak, spinning kerékpárok, ergométer, lapátok, stb.) beszerzésében.

Az elnökség tagjaként továbbra is elsősorban anyagi források felkutatásával próbál hozzájárulni a klub működéséhez, versenyzők összefogásával.

Zarándy Beáta

1978-ban született. Tanulmányait a Szent István Egyetemen végezte Környezetgazdálkodási szakon és szakfordító szakon, jelenleg szabadúszó fordító.

1991. óta versenyzője a Danubius NHE-nek. Sokszoros magyar bajnok. Junior VB 3. ill. 7. hely 4x-ban, kétszeres Egyetemi VB 6. helyezett női kormányos nélküli négyesben.

Tevékenysége az operatív feladatokban jelenleg visszaszorult, nem régen született kislánya miatt. Továbbra is aktív tagja a klub elnökségének. Külföldi versenyekre való utazás, kapcsolatok szervezése gyakran segítette már a klub utazni vágyó tagjait is.

Zarándy Pál - gazdasági alelnök

1942-ben született Budapesten. Tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem végezte, ahol villamosmérnöki, majd mérnök-fővállalkozói diplomát szerzett. Energetikai létesítményeket tervezett, majd különféle vezető beosztásokban az ország egyik legnagyobb tervező vállalatát, az ETV Erőterv Rt-t irányította. Az utolsó 5 évben vezérigazgatóként. Jelenleg nyugdíjas.

1956. óta evez. Evezős pályáját a Budapesti Vasas SC-ben kezdte, majd 1972-ben a Vörös Meteor versenyzőjeként fejezte be.

A Danubius NHE-tel megalakulása óta van kapcsolatban. Számviteli bizottsági, majd elnökségi tag.

Gazdasági alelnökként felügyeli az egyesület gazdálkodását.

„Zoli húzzál, mert szomorú leszek” – Tájékoztató / XXV. Simády Nemzetközi első nap

2008.04.27. 08:40

Tegnap lezajlott az idei első tájékoztató verseny, ismét Szeged, a Maty-ér volt a helyszín. A DNHE felnőtt csapata nagyon jó produkciót mutatott be: a férfiak közt sikerült egy első és egy negyedik helyet, női ksben egy 3., férfi ksben pedig 4 kisdöntős helyet összelapátolnunk.

Csütörtökön érkezett meg az első DEKES autó a pályára kora délután, majd szépen lassan jöttek a többiek is. Enyhe toló szél fogadta kis csapatunkat, de a nap sütött, ami azóta is jellemző a helyszínre, az időjárás jelentők ígéreteivel szemben (felhős ég, eső szél csend). Délután/este egy rövid edzés után mindenki elfoglalta a szállás a Tisza Sport Hotelben, Új-Szegeden. Este még vacsoráztunk a városban, majd másnap Dödi 6:05-ös ébresztése után megkezdtek a versenyt.

Női felnőtt ks szkiiffben Ali Anna és Varga Orsi indult. Orsi bejutott a kisdöntőbe és ott a 9. helyet szerezte meg, ami figyelembe véve, hogy elsőévesként semmiképpen sem nevezhető gyenge eredménynek. Ali Annának viszont már keményre sikeredett a verseny. Nem csupán ellenfeivel de saját szervezetével is meg kellett küzdenie. Reggel Annával közösen jöttem ki a pályára, nem nézett ki annyira jól, két hatalmas hátizsákot hozott magával – a fogyasztáshoz szükséges szkafoanderek voltak benne, mint ahogy azt nemsokára megtudtam. A kocsiban kérdeztük, hogy meg van e a súlya, de egy szomorú, bizonytalan „nem tudommal” jelezte, hogy nem biztos, hogy meglesz. Persze, mindenkiben felvetődött a kérdés, hogy akkor, most hogyan tovább, de még volt néhány óra a mérlegelésig. A gond, elmondása szerint a kiszáradás veszélye/oka volt. Előző este teljes beöltözéses edzés után is csak 59,9 volt (59 a súlyhatár), de nem izzadt, ahogy mesélte most egy nappal később. Mindig elgondolkoztam az az extrém fogyasztás, amit Annától, Vanczáktól, vagy Kanóctól láttam már a korábbi években. Ez a közdelem, mely még a verseny előtt feszültég alá helyezi szervezetet. Azonban a reggeli ergozás (aminek a látványát senki sem tudja jól lefesteni) után meg lett a súlya és egy ideig csak a kiizzadt elvesztett tápanyagokat pótolta csendesesen a hajók közt ücsörögve, maga elé bámulva. Mindezek után a versenyben 3. helyet szerezte meg

délután. Félreértés ne essék, semmilyen sajnálatot nem akarok ébreszteni senkiben, egyszerűen csak le akarom írni, hogy milyen a kslét „sötét oldala”.

Férfi felnőtt skiffben Jomagam és Székér Laci próbált valami maradandót alkotni. Talán sikerült is. Bár az elmúlt évekhez képest átalakult a mezőny, hiszen Pető Tibi és Bencsik, nélkül zajlottak a versenyek. Egyedül Haller Ákos és Kónya Gábor képviseltette magát a régiók közül. A mezőnyben elsősorban az u23-asok voltak túlsúlyban. Az elő és középfutam savtengerei (11 mmol nekem, 7 Székérnek, illetve köszönet a szővinek, hogy végre nem csak a döntő után, hanem a középfutam után is mért, ami a kutató orvoson kívül remélhetőleg az edzőknek is segítséget nyújt a felkészülésben) és idegessége után egy jó versenynek bizonyult a döntő. Persze erről mindenkinek más lesz a véleménye. (ezt valaki másnak kellene írnia ☐), Az első 1000 méter nehéz és lassú indulása után 5-6 helyről fordítani tudtam és az utolsó 200 méterre már elsőként érkeztem. Meglepetésre Szél Domokos lett 2., Kelemen Áron 3. Székér 4., Juhász Adrián 5. és Haller Ákos 6.; ... Folyt köv. (ha valaki leírja a hozzászólásokban)

A ks-ek mezőnye ugyancsak megváltozott, Sajnos még nem a Danubius dominált, de azért az pozitív dolog, hogy a 8; 9-12. helyet mind a mi versenyzőink szerezték meg (Csepi, Ráró, Szabi, Szatír). Csepi és Ráró számára a középdöntőben sajnos nem sok babér termett, de a másik két fiútól szép dolognak tartom a kisdöntős helyezést. Itt remélhetőleg létrejön az u23-as négyes (csepeli Markgruber Balázssal és a váci Kondér Barnával, akik mindketten jól eveztek – előbbi 6, míg utóbbi 7. lett). A „nagyok” közt jó verseny alakult ki, amit én csak az 500 méteres átfolyóból láttam egy pillanatra. Jól nézett ki a futam, amint az arannyal csillogó vízen elsuhant a verseny, illetve a résztvevők. Varga Tomi vezetett maga biztosan, utána – néhányak meglepetésére talán - Galambos Peti, majd Hirling Zsolti verettek el. Utánuk viszonylag egyszerre a Kitka, Varga II., Markgruber trió nagyjából egy vonalban. Levezetés után megtudtam a sorrend a későbbiekben sem változott. Nem mintha számítana de Kitka Gergő akkor szép nyugodt evezése mellett kontrasztosnak tűnt Varga II. és Markgruber esze vesztett pörgetése.

Férfi perorban végre hosszú évek után ismét képviseltettük magunkat másfél csapattal. Vanczák-Parizán kettősnek sajnos nem sikerült a döntőbe jutnia, de Horváth Menyának (aki a szolnoki Uri-Szabó Karesszal indult) sikerült a döntőbe kerülni, ahol 5.-ként érték célba. (Menyus le is vezette a fádalmakat az Irie Maffia koncerten, a JATE klubban, mivel iskolai elfoglaltság miatt, csak tegnap volt itt – azóta nincs róla hír ☺)

Este mikor megvacsoráztunk ki-ki hajót állított (mint mi Lacival), ki-ki evezett egy lazát, hogy levezesse a napi salakanyagot az ereiből, mindenesetre mindenki itt volt, aki jelenleg számít, vagy számítani akar a hazai evezésben.

Szegedi Nemzetközi – első nap

Zoli fiam húzzál, mert szomorú leszek – mondta Budai Anna futam után, mikor a gyerekekkel beszélgetett, hogy mit kell kiabálni a partról. De jogos a beszélgetés hiszen, nehéz eldönteni mit kiabáljon az edző, mikor azt szeretné, hogy akár egy picivel menjen csak jobban a versenyzője...

Mivel még nincs vége a versenynek, mikor a bejegyzést írom így csak az élményeimre számíthatok.

Éppen vége van a déli pihenőnek, és épp bejelentkezett Szántó „Dipol” Éva – a délután Speakerje és köszöntött mindenkit (délelőtt Hörcher Dani volt, aki csak ezért utazott le Szegedre). Futamok tekintetében nem sok jó történt velünk. Bár Csepi és Szabados Misi is bejutott a ks skiff döntőjébe, ami mindenképp jó eredmény. Sajnos a többieknek (Lőrincz Attila, Szatír ez nem sikerült, és Teszár Balinak súlyproblémái akadtak ezért nem tudott elindulni.). Vanczák és Rockernek sajnos nem sikerült 2-ben döntőbe jutnia, illetve a Székér-Orbán kettősnek sem a férfi 2x-ben.

Viszont ismét szép számban jöttek külföldiek, elsősorban a szokásos szlovák, és szerb csapatok. A depóban nyugodtan telik az idő. A szél erősödött a délelőttől képest, de azért mindenki nyugodtan napozik a fűben. Néhányan olvasnak, néhányan futamra készülnek. Mintha egy parkban lennénk, ahol néha elrobog egy őrjöngő csataszekér had. A délután legérdekesebb futamja természetesen a férfi dubló lesz – a két ks csapattal, akiket mindannyian csak érdeklődéssel kísérünk majd a partról és leginkább csak egy evezés elméleti bemutató és mustra lesz a versenyük, bár dőlt már ezen a versenyen is a papírforma.

Sajnos nincsenek tömegek a pályán, de nem is az év versenyén vagyunk (ami mindannyian tudjuk az OB lesz), de a tribünről az érdeklődők így is szép versenyeket láthatnak. Leginkább egy nyugodt pihenéssel ér fel ez a verseny (épp a mondat alatt kezd elromlani az idő), mikor kinek nincs iszonyatosan stresszes versenye, csak feltöltődik a következő hetekre, hónapokra, mikor a munka, vagy az iskola szüneteit edzéssel, evezéssel töltünk ki, vagy épp fordítva... Folyt köv.

A napnak vége lett mielőtt a szóban forgó írás felkerült volna a blogra, de volt néhány esemény addig is. Ilyen volt például az ifi 2-, amiben az egyik külföldi csapat az utolsó 200 méteren elhagyva a négyes pályát 2. helyen mindenki előtt átevezve elvitte a díjkiosztó stégen lévő skiffeket, majd beledurrant a mentőcsónakokba.

Ali Anna 3. lett tegnap a női normálsúlyú skiffben Iva Obradovics (u23 vb arany és bronzérmes) és Szabó Kati (u23 bronzérmes) mögött, Kónya Alíz előtt.

Szentkereszti Marci és Kozsák Johny 4. lett férfi ks dublóban. Csepi 3. helyezett lett komoly versenyben, noha 1000ig állítólag tudta tartani Kitka Gergő és a szlovák ellenfele iramát, de aztán vissza esett és az utolsó 200 méterre már Markgruberrel és egy szerbe versenyzővel szorosan együtt érkezett. Kicsit féltünk is, mert Csepi fél

hajós előnye lemorzsolódni látszott a szerb finisében, de hála az égnek kitartott. Szabi 6. lett a futamban. (Sajnos a korábban leírt peror éppen Csepi lapátját vitte el a díjkiosztón...)

A felnőtt dublóban nagyon jó verseny zajlott. Szerencsére elkerült minket a vihar és a rajt előtt egy kis szivárványt is láthattunk, de ez nem valószínű, hogy pozitív élmény volt a versenyzőknek, mert a nagyon erős oldalszélben különösen nehéz volt rajtolni (Jó példa az előző két 4x futam, ahol nem sikerült irányban ráállni a pontonra). Viszont a parton állók közül senki sem értette, hogy az 5-6.-os pályán, mért nem volt pontonos csere, mikor lehozták a joggal fázó srácokat a pontonokról. Persze ettől még el tudott rajtolni a mezőny és nagyon kemény iramot is diktáltak a versenyzők. A rajt után a Varga-Hirling páros szlovák ellenfeleikkel együtt eltávolodtak a mezőnytől, szorosán követte őket a Galambos-Varga II. kettős. Az u23-asok (Szél-Kelemen/Hénap-Szabó) a verseny 2000 métere alatt végig egymással vívtak, hol az egyik hol a másik jutott kicsit előbbre. Végül a Szél-Kelemen kettős érkezett be negyedikként. A szlovákok 1300-ig (kb.) szorosán az Európa Bajnokok mögött voltak, majd szép lassan lemaradtak, és gyakorlatilag ekkorra már menekülésre kényszerültek az u23-as vb 2. helyezett csapat elöl. Aztán 1650 méter körül, a szlovákok sztókja (aki a pálya elején állítólag 52-es tempót diktált még – illetve végig magas tempóban, jó evezéssel vitte a dublót) látványosan elfáradt és technikája is elváltozott, több se kellett a fiataloknak, akik ezt gyakorlatilag két csapás után észrevették és a finisük kezdetére már magabiztos emeléssel tudtak elhaladni a szlovákok mellett. Külön kiemelném a Vámos-Horváth kettőst, akiktől a döntőbejutás is nagy eredménynek számít, hisz a Juhász-Samu párost verték ki az előfutamban. Gyuriék sajnos nem tudtak beleszólni a verseny alakulásába, de mindenképp jó még mindig látni őket a hazai vizeken ilyen formában és technikával...

Közgyűlés

2008.05.02. 12:46

Szerdán, április 30.-án lezajlott a rendes éves közgyűlés, mely egyben tisztviselő választás is volt egyben.

A közgyűlés elfogadta a 2007. évi szakmai, gazdasági beszámolót, a számvizsgáló és fegyelmi bizottság jelentését. Ezután lemondott az elnökség és lezajlott a választás.

Az elnökség névsora: Denk András (elnök), Dr. Domonkos Anna (szakmai alelnök), Zarándy Pál (gazdasági alelnök), Dr Gellai Imre (tiszteltbeli elnök), Czeiner László, Ligeti Zsolt, Máté Ibolya, Orbán Gergely, Rózsa Bálint, Szántó Éva, Tóbiás János, Vanczák Gergely, Zarándy Beáta

Fegyelmi bizottság: Dr Szántó Tibor, Dr Aliquander Anna, Raffaj Katalin

Számvizsgáló bizottság: Erdős Marianne, Mátyásfalvi János, Dr Farkas Ildikó

Végül elfogadásra került a 2008. évi gazdasági és szakmai terv. A gazdasági terv keretében a közgyűlés elfogadta a 2008-ra vonatkozó tagdíjakat:

tagdíj: 6000 Ft (5500-ról emelve)

Pártoló tagdíj: 1500 Ft (1000 Ft-ról emelve)

jogi tagdíj 100 000 Ft (80 000-ról emelve)

A telephasználati, futó, eseti, hajóbérleti illetve oktatói díjakról alapszabály szerint az elnökség a későbbiekben dönt.

VENI, VIDI.... VICI !!! - 2008. május 1.-4. Split, Horvátország

2008.05.15. 09:20

(Varga Orsi élmény beszámolója a split-i egyetemi versenyről, ha van valakinek képe, kérem, küldjön és felrakjuk)

Először is szeretnék köszönetet mondani mindazon embereknek, kiknek segítségével lehetővé vált, hogy ezen fantasztikus eseményen részt vehettünk. Remélem beszámolómból, láthatják, hogy fáradozásuk mennyire megérte, mivel mindannyian remekül éreztük magunkat. Még egyszer nagyon köszönöm a lelkesedésüket és munkájukat.

Többek között nekem jutott az a nemes feladat, hogy beszámoljak a Sveti Duje egyetemi nyolcas versenyről. Szeretném leszögezni, hogy ez többnyire szubjektív írás lesz és én inkább a női delegációval voltam, szóval a "fiúbuszban" történekről nincs túl sok fogalmam, ezt azt is jelenti, hogy akár a valóságtól is eltérhet. Erről bővebben inkább őket kérdezzétek...

Egy kissé hűvös, de szép májusi reggelre ébredtünk. A közös találkozt reggel hétre beszéltük meg a BAH-csomópontnál lévő benzinkútnál. Szerencsére többnyire mindenki pontosan megérkezett, de ennek ellenére az izgalmak egyre csak fokozódtak. Nekünk, lányoknak, külön kis kaland volt megtalálni a kis piros buszunkat, de végül is csak megleltük a felüljáró alatt. Nagyon fain kis járgány volt, se perc alatt bepakoltunk és már vettük is az irányt Horvátország felé (de útközben a Balatonnál felvettük a sofőrünket, Gyurit)...

Nem tudom, mások hogy vannak vele, de én egyenesen imádom utazni. Egyszerűen annyira tudom élvezni a jármű tompa morajlását, a gyorsan változó táj látványát és az ablakon beáramló menetszelet. A fenékszibbadás ellen meg egyre kreatívabb módszereket fejlesztettünk ki, de az igazi megváltást a megállások és kiszállások jelentették. Ilyenkor nem sajnáltunk akár nagybékázni is... Az élvezetes utazáshoz a társaság is elmaradhatatlan és lelkiismeret-furdalással, de tanulás helyett inkább órákig elfecsegtünk és együtt gyönyörködtünk az előttünk kibontakozó vidéken. A kedvenc útszakaszom közé tartozott az, mikor mélyen bekerültünk a hegyek közé, de a pálmát akkor is a tenger látványa vitte el. Szinte egy emberként kiáltottunk fel elragadtatásunkban, mikor egy éles kanyar után megpillantottuk a csillámló kék vizet. Onnantól fogva csak még inkább be voltunk zsongva, pedig Split még jócskán odébb volt. De aztán csak egyre sebesebben ereszkedtünk lefele és a tengerpart is gyakrabban bontakozott ki előttünk. Végül elsurrantunk egy "Split" feliratú tábla mellett, tehát itt vagyunk! Ezek után felért egy kis városnéző-túrával, mire kitaláltuk, hogy ne a szállást, hanem az evezősklubot keressük meg és ott az egyik guideunkat. Parkolni, akár mint Pesten csúcsidőben, szinte lehetetlen volt, de végül is sikeresen leraktuk a járgányt (közben Erzsí megtapasztalta, hogy tolatás közben nem érdemes kávét inni :). Kimentünk a vízpartra és teljesen el voltunk ragadtatva tőle (meg az öblöt körülölelő hegytől). Szinte mindenki azonnal a tengerhez rohant és végigsimította kezével a hullámok hátát. Egy szimpatikus fiatalember vezetett minket a szállásunkra.

Hát nem egy hétköznapi hely volt, ahol kialakíthattuk a bázisunkat. Mert az maga egy katonai bázis volt. Nekem marhára tetszett; hát ki mondhatja el magáról, hogy versenyezni ment és egy barakkban szállt meg? Hát nem sokan. Ráadását félpanziós, összkomfortos szállást kaptunk. Egy szobába 24 alvóhely volt, tehát néhányan azt is simán megtehettük volna, hogy minden nap más ágyban, más emeleten alszunk. Sajnálom is, hogy nem éltem ezzel a lehetőséggel. Az egy icipicit fusztrált, hogy főleg eleinte meg kellett osztanunk a fürdőhelyiséget a helyi katonákkal, de szerencsére végül is ebből igazi kellemetlenség nem származott. Rendbe szedtük magunkat és bementünk a városba. Ekkor már mi is találkozhattunk a guideunkkal, Dinával. Egy végtelenül rendes és vidám lányt ismerhettünk meg benne, ki még ráadását rendkívül segítőkész is volt. Először a belváros felé vettük az irányt, de aztán a korgó gyomrunkra hallgatva inkább csillapítottuk éhségünket. Egy diákétkezdében kosztoltunk. Az

étellel minden rendben volt, szerintem nagyon is finom volt némelyik fogás, de egy Cica-méretű és étkű embernek a fél fogára se volt elég. Az elején még mindenből szerényen csak egyet vettünk el, de utána már nem fogtuk vissza magunkat. Nekem egy zsák gyümölcsöt sikerült innen-onnan bezsákmányolnom. Miután kellőképpen megtömtük bendőnket, elmentünk sétálni az óvárosban. Útközben betértünk egy kissé fura dekorációval rendelkező templomba. Éppen mise volt, így nem is csoda, hogy a hívők szűrős szemmel mérték végig minket. Nem is időztünk bent sokáig, mert megeshet, hogy egy szekta volt és feláldoztak volna minket. Sétálás közben elnyaltunk egy fagyit, közben gyönyörködtünk az éjszakai városban. Split-óváros kisebb-nagyobb nevezetességeit megnéztük és a tengerparton is sétáltunk. Nagyon csinos sétálóutcat alakítottak ki és az éjszakai élet valami eszméletlen volt (két bunyónak is a szemtanúi voltunk)!

Másnap az amerikai katonákkal reggeliztünk, a tisztí étkezdében. Bár először nem találtuk meg a megfelelő objektumot, helyette a Horvát Tengerészeti épületbe cammogtunk befelé. Csodálkozásunkra az égadta világon senki nem szólt ránk és ha nem kérdezzük meg a portást, hogy jó helyen járunk-e, akkor simán végigjárhattuk volna a szárnyat (de gondolom örülhettek egy csapat nőnek, ezért nem szóltak... :). Az étkezdében volt egy kis félreértés, mert mi elvileg nem is a tisztí étkezdében voltunk hivatalosak, de már addigra benyomoltunk és minden jóból vettünk. Azon kívül, hogy kétségbeesetten magyaráztak valamit, nem tehettek mást, és végül engedték, hogy ott együnk. Most már értem, miért kövérek a tiszték...

Délelőtt eveztünk egyet a tengeren. A fiúk a Stämpfli nyolcast vitték ki, mi meg egy tengeri hajót kaptunk. Egy nagyon bájos kisfiú, Mario volt a kormányosunk (nevéről szinte mindenkinek azonnal Thomas Mann novellája ugrott be). Annyira boldogok voltunk mindannyian, egyszerűen nem tudtunk betelni a látvánnyal és az érzéssel. Titokban megsúgóm, hogy egy álmom teljesült : tengeren evezni. Fantasztikus érzés volt, hogy az alig hullámos kék vizet a hajónk hasítja, miközben hétágra sütött a nap és a hegyek, szigetek meg körbeöleltek. Mario nagyon profi volt és még annyira rendes, hogy ezt az élményt megörökítette nekünk. Ebéd megint a diákétkezdében volt, ahol jó volt megfogadni a Chokito szlogenjét: -Ne ítélj elsőre! Kajálás után vendéglátóink gondoskodásából adódóan egy sightseeing túrán vettünk részt. Én itt haverkodtam össze a német delegációval (it's a beginning of a beautiful friendship...). Az edző mellett ültem, kiről később kiderült (nem tőle), hogy a 90-es években könnyűsúlyú nyolcasban világbajnok volt. Mivel már tavaly is részt vett a versenyen, így tudott nekem mesélni és ő is be tudta mutatni a vidéket (a speakerrel nem sok mindenki foglalkozott...). Ahogy elshantunk a szebbnél szebb épületek mellett és a tenger felett kanyarogtunk, azon gondolkoztam, hogy az ott lakók vajon értékelik-e, hogy ilyen szuper helyen laknak. Azért biztos, nagyon sok vidám emberrel találkoztam ott. Miután visszagurult járgányunk a belvárosba a vizionlátás reményével búcsúztunk el a német fiúktól. A bátrabbakkal kimentünk a beach-re. Dina vezetésével megkerestük Split egyetlen homokos tengerpartját. Ahhoz képest, hogy csak május 2. volt, mint az oroszlanfókák, egy kupacban hevertek az emberek azon a kb. 200 méter hosszú platzon. Mi kissé arrébb vonultunk és inkább a sziklák közelében telepedtünk le. Hárman voltunk olyan merészek, Vercsi, Magdi és személyem, hogy bele is vetettük magunkat a habok közé, de végül is ki mondhatja el magáról, magyar, hogy május másodikán fürdött az Adriai-tengerben? Erzsiek inkább csak próbálkoztak, de inkább a józanészre hallgattak. Az elején még sikítottunk és begörccsölt a lábujjunk, de hősieesen átúsztuk az öblöt és vissza. Utána spuri fel a sziklára megszáradni. Strandolás után egy kis shopping a piacon. Kriszta és Manó vett részt a versenytanácson, viszont prezentálni én prezentáltam a magyar csapatot egy puccos vacsorán. Mivel nem számítottam ilyesmire, ezért nem is vittem magammal olyan elegáns öltözéket és cipőt is az Erzsitől kaptam, amiben először meg kellett tanulnom járni. Ezek után akár el is indulhattam volna a magas sarkú cipőben a Glamour futóversenyen. A többiek elmentek vacsizni, engem meg kivittek a város határán lévő hotelba. Útközben csatlakoznak hozzánk Uwe-ék. Először, nem kis örömeinkre és persze némi csodálkozással, az oxfordi asztalhoz ültettek minket. De aztán buzgó hostess csajok máshová ültettek minket, de akkor is mögöttünk a "nagyok" voltak. A szokásos köszöntés után a svédasztalos vacsora tálalva volt. Az evezősöket azonnal ki lehetett szűrni: a) először álltak fel az asztaltól b) idegesen toporogtak a sorban c) a legnagyobb tányért vették el, amit tele pakoltak d) és lehetőleg mindenből vettek

Ezen az estén lettem tiszteletbeli német evezős. Szombaton jött el a nagy nap. Mivel kormányoztam reggel a német nyolcasnak, ezért kimaradtam egy katonai reggeliből. A többiek beszámolójából kiderült, hogy nem veszítettem sokat, mert a félreértést helyrehozták és immáron a közkatonaikoztot kapták, és ahogyan a dal is szól "...nehéz a dolga a katonának..." Mivel nem volt messze a pályától a szállás, ezért odakocogtam. Egy élmény volt kormányozni. Először is egyszerűen akkor se tudtam betelni a tájjal és rájöttem, hogy hiába vagyok könnyűsúlyú, mégis kissé szűknek bizonyult a kormányos hely. Mert mikor kiszálltam, nem bírtam sokáig járni, úgy le voltam zsibbadva. Azt az érzést viszont senkinek nem kívánom, mikor újra beindul a vérkeringés...

Versenyre azt a gyönyörű piros Stämpfli nyolcast kaptuk, amiben előző nap a fiúk lapátoltak. A csapat nagy része először nem örült neki, mert szerintük túl magas lesz, de én meg pont kicsattantam a boldogságtól, mert ez is volt titkon a vágyam, hogy abba a hajóba evezhessek. Rengeteg csapat volt, korlátozott számú hajókkal, ezért úgy oldottuk meg, hogy cseréltünk. Ilyenkor megmutatkozott, hogy nem árt ápolni a nemzetközi kapcsolatokat, mert lábtartóállításnál a németektől kaptunk kölcsön 10-es kulcsot. Ahogy szoktunk verseny előtt, bemelegítettünk, amivel majdnem le is késtük a rajtot. Már beálltak a többiek, de mi azon dilemáztunk, hogy evezünk-e még fel egy kicsit, vagy ne. Vercsi végül megoldotta a Gordiusi csomót, mivel felfedezte, hogy az indításnál lévő hajók csak ránk várnak. Spuri a rajtához. A beállítás kissé nehézkesen ment, ráadást sokszor egy mukkot nem értettünk, mert horvátul utasítottak a bírák. De minden jó, ha jó a vége és elrajtoltunk. A kormányosunk, akit Lukának hívtak, lelkesen kiabált nekünk és annál is jobban irányított minket. Szerencsére fél táv előtt már magabiztosan vezettünk,

bár az a baloldali csapat nagyon tartotta magát, de csak azért is nekünk szólt a duda először. A lányoknál 7 csapat nevezett, ezért az előfutamok csak a pályáért mentek, viszont a fiúknál keményebb harc folyt a döntőbejutásért. Sajnos Cicáéknak technikai malőrjük támadt a kormányossal, ezért össze is mentek egy csapattal, de szerencsére megengedték nekik, hogy részt vehessenek a fináléban. Számomra az evezéssel nem ért véget az előfutam, mert még kormányoztam a németeknek, kik szintén az A döntő résztvevői lehettek. Ebéd előtt néhányan beugrottunk a városba, hogy a piacon szeretteinknek vegyünk valami kis ajándékot, Manónak meg banánt. Korgó gyomorral tértünk vissza a pályára és legalább fél tucat fánkot és makarónit tömtünk magunkba (ha már all you can eat volt). Ezek után egy jó kis szundi esik a legjobban, így akik kint maradtak, azok a fák árnyékában heverésztek. Zenéről természetesen gondoskodtak szervezőink, így egy jó kis adagot kaptunk a horvát mulató és szerelmes dalokból.

A döntőre sajnos felélénkült a szél és dagály is volt, ezért senki nem úszta meg szárazon. S ekkorra már senki se bánta, hogy a hajó magas, mert olyan gigantikus hullámok ostromoltak minket, hogy a fejünket is ellepték. A beállítás most egy tortúra volt. Szerintem legalább 10 percen keresztül próbálkoztak, mire valahogy beigazítottak és elrajtolhattunk. A problémát az oldalszél jelentette és 7 csapatnak amúgy is nehéz egyvonalban megállni, főleg ha DEK-esek is a verseny résztvevői. Ez a futam sokkal keményebb volt, mint a délelőtti. Nem csak az ellenfelekkel, hanem az elemekkel is küzdöttünk, de a nagy csata után mi kerültünk ki győztesnek. A parton is ujjongtak nekünk. A fiú döntőben még inkább drasztikusá vált a helyzet, a szél sokkal erősebben fúj, mint nekünk (de hát mégiscsak férfi futam volt...). Megint a kormányos helyen ültem, pontosabban dideregtem, mert totál el voltam ázva. Mondtam is a fiúknak, hogy húzzanak gyorsan, mert megfagyok. Mellénk a Manóék álltak. A rajt itt is nehézkes volt, de végül megtörtént. Nagy örömmre a magyar nyolcas a harmadik helyen ért célba, ami azért majdnem felért egy győzelemmel, mert az első két helyet az Oxford és Cambridge legénysége szerezte meg, ami azért várható volt.

Az eredményhirdetés előtt Erzsí és Vercsi gondoskodott, hogy minél hamarabb száraz cuccban legyek, Kata mama egy mellénnyel is megajándékozott. Nagyon hálás vagyok nekik a mai napig, ugyanis gyűlölködök fázni, és a bűvarkodással fűszerezett kormányzás után meg csontig meg voltam fagyva. Házigazdáink kitétek a magukért és valami eszméletlen hangulatot teremtettek a díjátadásnál. Fantasztikus élmény volt a színpadon állni és fényképezkedni a többiekkel. Megcsináltuk, csajszi! Egy hatalmas kupát is kaptunk, amiből közösen sört ittunk. De a fiainkra is büszkék lehettünk a dobogós helyezések miatt. Anti nem is szerénykedet, egy go-go girlt megszeméyítően táncolt (amihez megfelelő zenét is kapott).

Vacsi után lementünk a tengerpartra, ahol volt a verseny after party-ja. Mi voltunk ott elsőként, így még csendesen el tudtuk fogyasztani a borunkat, amit az ünneplésre kaptunk. A mulatóhely nagyon hangulatos volt, viszont a zenében volt némi kivetnivaló, de vettem a bátorságot és szóltam a DJ-nek, hogy rakjon fel mást. Hát so-so, de végül is lehetett rá csapolni. Sokan átadták magukat a mozgás örömeinek. A hangulat az idő elteltével fokozódott, nem volt ok a panasza. Én mielőtt roptam volna, beszélgettem a tiszteletbeli csapatommal és a részeg angolokat figyeltük, hogy mikor fog már valamelyikük úszni a tengerben. Végül én is átadtam magam a zene örömeinek és Erzsível, Vercsível és Magdíval táncoltunk és rohogtunk a körülöttünk lévő fura figurákon. De végül tisztességes lányokhoz illően hajnali négy előtt hazamentünk.

Vasárnap volt a nagyutazás hazafele. Reggelizni megint a bakákkal reggeliztünk, hát tényleg gyér volt a választék a tisztekéhez képest, de legalább nem lóttek le. az összepakolás nehéz és szomorú volt, hiába volt honvág, nehéz volt ettől a helytől megválni. Ráadását még olyan rendesek is voltak, hogy adtak nekünk útravalót (amire megint csak a Chokitost tudom ajánlani...) Délelőtt, még akik akartak, beugorhattak a városba nézelődni, mi meg Kata mamával, Erzsível és Magdíval kimentünk a tengerpartra utoljára. Megmentettünk néhány partra vetett tengeri csillagot és tengeri uborkát, utána kiültünk a sziklákra napozni és bámulni a tengert. Nagyon szerettem ott lenni és hallgatni a hullámok hánykolódását a köveken és figyelni a rákokat, ahogy apró lábacskaikat szedegetve mozogtak. biztos, hogy még órákat, de akár napokat is eltöltöttünk volna ott, de menni kellett.

Szerintem a hely se akart minket elengedni, mert Splittől azért nem olyan messze egy hatalmas dugóba csöppentünk bele. Nem volt kellemes látvány, hogy a néhány kilométerrel feljebb levő kanyarívnél is csak döcögnek a járművek. Ahogy ott dekkoltunk, a leállósávban elment mellettünk egy-két autó, amikre kiadunk, hogy mégis mit képzelnék. De végül kiderült, hogy filmesek és kamerákkal vették fel a mega kocsisort. Szóltunk Erzsínék, hogy lógassa ki a kupát az ablakon, de azok a manuszok, sajnos nem nagyon foglalkoztak vele. Néhány órával később elértük a kritikus helyet, ami miatt állnunk kellett, egy alagutat. Egy tábla volt a bejáratánál, hogy 2008-ban még szomorúak vagyunk, de 2009-re már vidámak leszünk. Szerintem, leszámítva, hogy mindenki hamar szeretett volna otthon lenni, annyira nem bántunk az ácsingózást, mert a látvány megfizethetetlenül gyönyörű volt, és ha csak elsurantunk volna mellette csak úgy, akkor nem is figyeltük volna meg igazán, ami nagy hiba lett volna. Bár gondolom autóban gyök kettővel haladni a legrosszabb a sofőrnek, ezért külön köszönet jár Gyurinak, hogy egész idő alatt olyan lelkesen és türelmesen fuvarozott minket. Ahogy hallottam, a zöldbusz legénysége is kisebb-nagyobb kalandok részese volt az út során.

A lemenő nappal érkezünk meg szép hazánkba. Ez a néhány nap szép volt, jó volt és örökké emlékezetes marad. Remélem jövőre is kapunk /kapok egy lehetőséget, hogy ismét visszatérhessünk Splitbe. De aki egyszer volt ott, az majd valamikor ismét vissza fog térni...

Jásdi Sándor emlékverseny / Egyetemi OB / ORV-válogató

2008.05.25. 22:09

A hétvégén két versenyt is rendeztek a ráckevei Duna-ágban Budapesten. Szombaton tartották a Jásdi Sándor emlékversenyt, melyet Csepel EK rendezett, illetve vásárnap az Egyetemi OB-t és az ORV válogatót.

Az elsón nagyobb létszámmal vettünk részt, hisz a program is szélesebb volt. Szép idő fogadott mindenkit, ami ugyan evezős szempontból nem volt tökéletes – ellenszeles volt a pálya legnagyobb szakasza. A legkisebbektől a legnagyobbakig majdnem mindenki itt volt. Több vidéki klub is eljött – Vác, Csongrád, Szeged, Mosonmagyaróvár, elsősorban az utánpótlás versenyzőivel érkezett.

A mieink közül többeknek sikerült szép eredményeket elérni a közepesen teljes mezőnyben. Korom Kata 3. lett serdülő 1 párban. Ali Anna másodikként ért célba Szabó Kati (Vác) és Kónya Alíz (Szeged között). Anna jobban evezett annál, mint amit a korábbi versenyen láttam tőle ezért jó volt nézni. A serdülő fiúk közt Cs. Kovács Zoli és Krausz Domi nyerni tudott. Varga Marci, pedig 3.-ként ért célba, reméljük legközelebb már magasabb tempó sem fog gondot okozni neki. Ami még érdekes volt a délelőtti programjában, a férfi peror, ott Szabados Misi és Sándor Áron 3. lett, Kozsák Jani/Parizán Misi pedig 5., Vanczák Gergőnek és Teszár Balinak sajnos nem sikerült a döntőbe bejutni.

A délután nagy részét mindenki a fűben hemperegve töltötte, élvezkedve a nyugalomban, mert (sajnos) a nagy nyüzsgés elkerülte a versenyt, inkább csak a „régiek” találkoztak és néztek meg egy-két izgalmas versenyt. Ilyen volt az előbb említett ifi szkiff (Varga M.), de a délután, hagyományosan rövidebb versenytávja (1000m) több izgalmas versenyt adott. Így a tanuló kormányos négyárban, serdülő perorban lehet, hogy evezésben még fejlődni kell, de a srácok nagyon jól versenyeztek (ezekben a számokban nem képviseltettük magunkat).

A nagyobb egységek közül a nőknél két négyes is volt, 2. ill. 3. helyen végeztek (Máthé Kriszta - Sarlós Erzs - Pakó Kata - Péztercsák Réka és Bedei Magdi - Csontos Csenge - Varga Orsi - Sarlós Erzs). A férfi négyár (Szekér- Erdélyi- Horváth- Orbán) nyert és ezzel gyakorlatilag megkezdte a felkészülést az országos bajnokságra. Ezúton szeretnénk megköszönni a csopaki Jásdi Pincészetnek a FF 4x versenyszám támogatását. Az ajándékba kapott 4 üveg bort a csapat megízlelte, majd csapat építő tréning keretében elfogyasztotta. Finom volt.

Vásárnap kisebb programmal de folytatódtak a versenyek az Egyetemi OB és ORV válogató keretei között. Alapvetően kevés számban képviseltettük magunkat. A Cs. Kovács - Krausz kétpár harmadik lett a serdülő dublók közt, így sajnos kiestek az „A” keretbe való jutásból (kétpár/négyár), de egy „B” négyár keretei közt ők is rajthoz állhatnak majd az Olimpiai Reménységek versenyén. Szekér Laci (Széchenyi Egyetem) nyerni tudott, bár saját elmondása szerint nehezen, az egyetemi szkiffben, Kitka Gergő (Szeged) az utolsó méterekig előtte evezett.

Ugyanennek a versenynek a keretei közt tartották meg a ks 8+ válogató versenyét, ahol a Szabados - Sándor alkotta kettes 5. helyezett lett így számításban vannak legalább a csapat felkészülésében. Mint ismeretes, az idei nem olimpiai számok vb-je Linz mellett az ottensheim-i pályán kerül megrendezésre és az osztrák Schellenbacher cég felajánlott többek közt Magyarországnak a versenyre egy 8+ hajót, ha indítunk csapatot. Ez egy mindenképpen üdvös kezdeményezés, nem csak az ő versenyük, de a gyakorlatilag másodvonalba szorult magyar váltott evezés domborítására (mármint, hogy itthon többen edzenek komolyabban váltott evezésben). Remélhetőleg az edzések alkalmával összeáll, ha rövid idő alatt is egy jó csapat. Azonban le kell szögezni, hogy sajnos nem csak a fizikai de az anyagi megpróbáltatások is ott állnak a csapat előtt, hisz a 130 000 Ft körüli részvételi díj (utazás, szállás, stb.) őket és klubjaikat terheli, ami ha belegondolunk 9 ember esetében elég nagy kihívás lehet - ha csak egy nem tudja állni költségeket.

A nap leginkább várt versenyszáma a nyolcasok versenye volt természetesen, melyet idén a Szegedi Tudományegyetem csapata nyert a BME előtt.

Sajnos személyes jelenlétem hiánya végett több eredményről nem tudok beszámolni ezzel a versennyel kapcsolatban, de remélem elegendő információval szolgáltam mindenkinek.

Pozitív visszacsatolás

2008.05.30. 12:44

Zarándy Pál, gazdasági alelnökünk kért meg a következő üzenet tolmácsolására -Orbán:

2008. május 28-án, kora délután három fiatalasszony szállt le a villamosról a Szigetbejárónál, három babakocsival és összesen öt kis gyermekkel. Miközben annak a logisztikai feladatnak a megoldásán tanakodtak, hogy az aluljárón és a lépcsőkön át hogy juthatnának biztonságosan a Szigetre, egy fiatalember sietett a segítségükre és több fordulóban megoldotta a kocsik átszállítását, miközben a mamák vigyázhattak csemetéikre.

A Beszélgetés során kiderült, hogy a fiú a DNHE klubházába tart, evezős edzésre. Kiletét nem tudom, mert a mamák közül nem nagyobbik lányommal beszélt, aki később elmesélte nekem az esetet, és aki – mint az Egylet ismerője – rákérdezett volna nevére, csapataára.

Örülök, hogy az udvariasság még létező erény evezőstársain körében, és a segítséget köszönöm unokáim, lányom és magam nevében.

Zarándy Pál

Ismét úton...

2008.06.16. 00:31

Ismét úton. Most Bledből hazafelé. Még 250 km kb. Budapestig. Most jöttünk át Rédicsnél a szlovén-magyar határon. Enyhe emberszag terjed a buszban. Nem vagyunk sokan. Néhányan elmentek haza kocsival, néhányan a hajószállítóval mentek. Szekér is velük, mert Győrt érintve megy haza a másik busz. Nézünk egy nem túl mély de annál jobb időtöltést okozó „lövöldözős-karatés filmet”. Amiket már mindenki un, de ennél jobb filmen csak elaludnánk a fáradtságtól.

Ezen a héten Bledben, az előző hétvégén, pedig Velencén versenyeztünk. Persze Velencén az egész Danubius ott volt. Most csak Szekér, Dödi, Egér és Én jöttünk ki.

Nem hiszem, hogy aktuális lenne Velencéről beszélni, mivel elmulasztottam a múlt héten a bejegyzést. A legfontosabb, hogy a ks fiúknak (Csepi, Ráró, Szabi és Szatír) négy párban sikerült megverni a bajai egységet, sőt viszonylag közel (5mp-re) bevezetni a normál súlyú u23-as válogatott mögött. Persze egyelőre nem tudjuk, hogy ez mit jelent a srácok számára a ks vb szempontjából, de amennyire Dezső véleményét ismerem ő azt szeretné, ha bajai után, ez a csapat is válogatott lehetne ugyanebben a felállásban, vagy legalább lenne egy szétlövés, ahol eldőlhetne, hogy melyik csapat a jobb és képviseljen mindannyiunkat 1 hónap múlva az U23-as Vb-n. Az idő

kevés – lehet, hogy tényleg egy egész évben együtt készülő csapat lehetne most sikeres.

A magyarok meglehetősen jól szerepeltek a Bledben. Nem írok le minden eredményt (hisz úgy is fenn lesz a [hunrowingon](#)), de a kiemelkedőbbek: vasárnap az u23-as négy pár (Kelemen, Szél, Juhász, Szabó) nyert, Szabó Kati nyert, a női dublő dobogós volt. Markgruber Balázs és Kondér Barna ismét leversenyezték egymás ellen. Első nap Barna, míg másnap Gruber jött ki jobban (ő egy ezüstérmet is begyűjtött ezzel). A peror (Horváth – Gál-Tóth) mindkét nap döntős volt (6./4. lett).

Mi, Lacival első nap dublőban mérettük meg magunkat. Mondanom sem kell kemény volt J, ellenfeleink közt szerepelt a jól ismert Cop-Spik páros, akiket nem hiszem, hogy be kell mutatni bárkinek is (ha mégis akkor javaslom, hogy írjátok be a wikipédiába a nevüket). Ebben a számban csak döntőt rendeztek, enyhe toló szél volt és mi meg is küzdöttünk vele a pálya során. Nem volt különösebben nagy menet, mivel már rajtban eldöntötték a helyiek, hogy nem adnak senkinek sem esélyt. Az ezer méternél meglévő 10 másodperces előnyt végig tartották könnyen 28-30-cal, míg mi 32-35 közt küzdöttünk. A többiektől, mi szép folyamatosan jöttünk el, majd az utolsó 500 méteren csak be kellett eveznünk...

Mégis Számomra a legnagyobb élmény volt velük kezdet fogni a dobogón, két hatalmassal (talán ahhoz lehetne hasonlítani, mint mikor először eveztem együtt Haller Ákival), mert bizony mindkettő óriásnak számít a mi standardjainkkal. De ezt az élményt azonban még tudták fokozni a rendezők, ugyanis az érmeiket a szlovén miniszterelnök adta át. Nem tudom, hogy ez nagy dolog-e? Persze ők ketten Szlovénia legnagyobb/legsikeresebb sportolói, de akkor is – nem mindig foghat kezét az ember egy miniszterelnökkel.

Másnap Lacit pihenni küldtem J és megmértem magam a szkiff mezőnyben is. Persze nem gondoltam, hogy egyszerű lesz, de azért mégis csak arra volt jó az egész, hogy lássam hol vagyok. (Sajna csak 4. lettem, bár 1750ig bíztam benne, hogy meglesz a dobogó, mert a 7mp-s hátrányból sikerült legyűrni 4-et addig).

Mindezzel csak annyit akarok mondani, hogy fontos elmenni minden nemzetközi versenyre, ahova tud a versenyző/klubja, hogy felmérhesse hol tart a térségben, világot lásson és tudja: azért, mert nem válogatott, még odaállhat bárhova.

Például Bled talán a világ egyik legszebb evezőspályája (az biztos, hogy nem sok ilyen hely van még), még ha nem is a legjobb a pálya adottságait tekintve. A hegyek, amik körül veszik, a reggeli felszálló pára, a sziget a templommal, egyszerűen leírhatatlan az élmény. Remélem, sokan meg fogják még tapasztalni a klubomból, mint versenyzők (2011-es VB helyszíne). Azonban korántsem tökéletes. Nem úgy, mint Szegeden, itt nincs elválasztva a felevezés és a versenyzés, de ez még nem lenne gond, ha nem lenne az a hatalmas gyönyörű tó. Ezért a verseny végére, ha nem megfelelő a széljárás, az egész napi motorcsónakos fel-alá motorozás miatt a víz „löttyögössé” válik. De mégis minden évben vissza akarok jönni ide és versenyezni. Nem csak azért, mert a mezőny színvonala egy fokkal erősebb, mint Szegeden, illetve a nyár közepén egy jó mérce lehet egy pálya itt, hanem mert mindig páratlan, megnyugtató utazás.

Az infrastruktúra tökéletes – a rajt tényleg 2000 méternél van (sőt Bled egyik legaranyosabb parkjából indul a verseny. Turistákkal, fotósokkal, helyiekkel.), állítható a ponton – és még gyerek is van rajta aki fogja a hajót (nem úgy, mint múlt heti velencei versenyen ahol, még a pontont sem húzták fel! Ami azért valljuk be, a színvonal egy mércéje, még he nem is világkupáról van szó). Óra van a rajtnál és hajó depóban (igaz ez Szegeden is van). 500

méterenként időmérés és a papírt kb. 20. perccel a futam után már kirakják, a részidőkkel és az elsőtől való különbséggel.

Bled ugyancsak, mint Luzern egy kötelező állomás minden evezős életében, ahová egyszer el kell menni.

Az időjárás ez alkalommal nem állt annyira mellettünk, vasárnapot leszámítva végig borongós esős időnk volt, de ez is páratlan látványt okozott – mivel a hegytetőkön havazott. (ennél giccsesebben nem hiszem, hogy le kellene írnom.)

És talán itt van egyedül tényleg kristálytisza víz, ami miatt a rajtnál üldögélve láthatod a hajód alatt a legnagyobb halakat, amiket valaha láttál.

A Nap most már lebukott, szürkületben fejezem be az írást és kapcsolódom vissza az Orvlövész hihetetlen izgalmába. Remélem jövőre, minél több magyarral találkozhatunk kint...

Ui.: kérek szépen mindenkit (versenyzőt, hobbist, kondi/futójegyest, szülőt), hogy rendezze a tagdíj hátralékát, mert ismét elérte a 100ezres nagyság rendet a tartozások száma és sajnos így nehéz helyzetbe kerülünk...

Megjött!!!

2008.06.17. 09:57

Örömmel jelentem: múlt hét szombaton este megérkezett a DNHE legújabb hajója a klubba. A fényképeken még szétszerelt állapotban láthatjátok, de jövő héten, mikor megérkeznek a CII tulipánok is, teljes díszében virítva láthatjátok majd a Swift Racing – Flying Eagle nyolcast.

A hajóra tavaly novemberben kezdtünk el gyűjteni és szerencsére össze is jött akkora összeg, amivel érdemes volt belevágni. Nem könnyen, de a klub a további részleteket is képes volt és képes lesz kifizetni.

A nyolc darab új Crocker lapát a következő egy hónapban fog megérkezni.

Mi is, mint Hirling Zsolték nevet keresünk a hajónak. Persze mi nem minden „blog olvasótól”, hanem elsősorban a volt és jelenlegi DEK-es evezősöktől várjuk a javaslatokat. Bár van egy elég erős ötlet, mely a tegnapi férfi felnőtt versenyzői gyűlésen született és eddig befutó:

„ERŐLTESD...”

Ha valaki esetleg korábban nem tette meg, de akarta volna támogatni nyolcas vásárlását bár mekkora (1000Ft-nál nagyobb) összeggel még mindig megteheti átutalással vagy egyszerű befizetéssel a klubban.

Még egyszer köszönet annak a 19 hozzájárulónak, akik nélkül nem juthattunk volna el ide és mindenkinek, aki dolgozott azon, hogy a Danubius NHE-nek legyen egy a kor színvonalának megfelelő verseny nyolcasa.

Ui.: A vétel miatt megválnánk a FA nyolcasunktól, mely leginkább oktatásra alkalmas, illetve némi felújításra szorul. Az ára 50eFt. Érdeklődni: Reisenger Péter/DNHE: 0612394241 vagy e-mailben: postmaster@dnhe.t-online.hu, illetve [nálam](#).

Brandenburg felé

2008.07.14. 22:46

Holnap indul Ferihegyről reggel 7:30-kor az a repülőgép, mely ugyan nem kizárólag, de határozottan elviszi a magyar evezős U23-as válogatottat a Brandenburg-i (Németország) World U23 Championship-re. A versenyen, mely 2005 óta hivatalos FISA világbajnokság 52 ország nevezett, összesen 792 versenyzővel, ami rekord számnak számít. Magyarország hat egységgel nevezett, akik közül sokan „legalább” finálé, de akár éremeséllyel indulnak. Mi itt a Margitszigeten, a válogatotton belül két „mi kutyánk kölykéért” is izgulhatunk: Csepregi Gáborért és Rácz Róbertért, akik férfi könnyűsúlyú négygárban indulnak. Az indulás előtt egy nappal Csepivel beszélgettem, mit vár, hogy mennek, van-e szerinte már csapat és sok minden másról.

Egyértelmű, de azért lényeges kérdés volt: mennyire várja(k) az indulást? A válasz nagyon. Hiszen Csepi már nem először pályázik a VB csapatba, de most sikerült is neki bekerülni. A dolgok, amiket vár: az akreditációs kártya, a közös busz (shuttle), egyáltalán a VB légköre, mind elképzelt dolog, amit végre megízlelhetnek.

Talán ennek a csapatnak van a legnehezebb dolga a magyar csapaton belül, hisz a jelenlegi egység (Cselinác János – Baja; Markgruber Balázs – Csepel; Csepregi, Rácz; edző Melis Antal) mindössze két hetet tudtak igazán közösen készülni. Eredetileg az edzőtáborba Ráró tartalékként utazott, de Kondér Barna (Vác) betegsége miatt, edzői döntésre és a szövetségi kapitány jóváhagyásával végül stabilizálódott a helye. A rossz nyelvek fel is kapták ezt, miszerint a két DEKES fiú kifúrta váciit, de azt hiszem, mindenki tudja, hogy az edző döntése és felelősége, hogy ki ül a csapatában és nem annyira a versenyzőké két héttel egy VB előtt.

A hajó alapvetően jól megy, vagyis sosem megy rosszul, bár sokszor „kicsit sok erőt” éreznek benne a fiúk.

Helyezés tekintetében az „A” döntőt szeretnék elérni, ha tudják (VB újoncként nem is várhat többet az ember, mert ha bejut ott már, bármi lehet), de a „B” döntő elejét mindenképpen. 12 induló van a számukban, ugyan egyik csapat sem ugyanaz, mint tavaly, átfedések vannak illetve sok az új felállás. Például a dán hajóban ott ül a legutolsó ks ergo csúcsfelállítója (6:02). Összefoglalva: mindenki vakon megy ki.

Szóval ellenfelek és mezőny mindenképp lesz. Bizakodásra ad okot, hogy noha csak edzésen, de 4x500 méteres pörgetésben 2-2 lett az arány a normál négygárral szemben a „kicsiknek. Jól kijönnek egymással és kezdik is megszokni egymás dolgait.

Mi mindenképpen szorítani fogunk. Az előfutam csütörtökön 11:06-kor lesz és www.fisa.org –on élőben követhető.

u.i.: Csepi már mindenképp gazdagodott egy új élménnyel – átesett a táborban élete első doppingvizsgálatán és sikeresen abszolválta, vagyis első próbálkozásra összejött a kívánt mennyiség az ellenőrrel közös helységben.

Bejutott a ks 4x az "A" döntőbe!!

2008.07.18. 13:35

Aki, olvasta az előző bejegyzést, az tudja, hogy két versenyzőnk, Csepregi Gábor és Rácz Róbert, tegnap kezdte a versenyzést Brandenburgban az U23-as VB.

Örömmel jelenthetjük, hogy a tegnapi gyengébb kezdés után (5. hely az előfutamban), a fiúk a csepeli Markgruber Balázssal és a bajai Cselinác Jánossal ma remekeltek. Jó versenyzéssel **sikerült bejutni az „A” döntőbe** a dánok csapata mögött. Az első 500 még vezettek, majd visszaestek a második helyre, de azt végig tartották a mexikóiak, az osztrákok és ausztrálok előtt.

A csapat többi tagja is jól szerepelt:

Szabó Kati 2.ként jutott tovább magabiztosan a német és szerb ellenfele között – a második ezren mindössze 27/28-as tempó is elég volt.

Simon Béla és Vinkó Gazsi magabiztosan nyerte futamát előfutamát és jutott a közép döntőbe. A rajtban megszerzett négy másodpercet végig tartották a srácok.

Tölgyesi Brigi és Bende Zsófi sajnos az előfutamban 6. míg a reményfutamban 5. lett így ők a B döntőben mutathatják meg mit tudnak.

Novák Zsófi és Mariann ugyan harmadikként, de a harmadik legjobb idővel jutott a középfutamba, így van okunk bizakodni a jövő szempontjából.

Galambos Peti és Vargy II. Tamás jó úton haladnak a ks dublók közt, nem csak futam győztesek lettek, de a legjobb időt is eveztek mind a négy előfutamot figyelembe véve.

Nagy Roland és Forrai Dávid ks kettes ma a reményfutamban próbálta ki magát, de ott sajnos harmadikként értek célba, így a „B” döntőben folytatják.

A férfi négygár (Szél, Kelemen, Juhász, Szabó) sajnos csak 5. lettek az előfutamukban, de a bejegyzés megírásáig még nem zajlott le a reményfutam, így értük még szorítanunk kell.

Hajrá mindenkinek, a [The Official World Rowing Web Site - Results/Current Event Results](#)oldalon olvashatók a részletes eredmények.

Zárás Brandenburgban - 1 ezüst, 1 bronz és 1 hatodik!

2008.07.20. 19:18

Véget ért az idei U23-as VB is Brandenburgban és miközben e sorokat írom, versenyzőink valószínűleg épp hazafelé indulnak.

Ismét jó versenyt zárhatott a magyar csapat, szerencsére az elmúlt években egyre erősödő nemzetközi mezőnyben nekünk is ott a helyünk és egyre nagyobb számban, hisz 19 versenyzőnk közül hárman éremmel, további négyen, pedig sokat érő döntős helyezéssel térhetnek haza, míg a többiek a B és a C döntőben hozhattak formájuknak megfelelő eredményeket.

A csapat repülő gépe 22:05-kor landol Ferihegyen.

Mielőtt a mindenki által várt magyar részleteket írnám, néhány szót magáról a versenyről. Ismét rekord évet zárt, majd 800 versenyző több mint 50 országból. Az aranyak tekintetében ugyan kiemelkedtek a házigazdák (5 db), mégis nagyon heterogén volt a döntők megoszlása. A hagyományosan erős nemzetek mellett olyan országok is döntőbe jutottak, mint Chile vagy Irán (férfi ks szkiffben még ezüstre is tudta váltani a lehetőséget *Mohsen Shadi Naghadeh*, aki országa történetében először jutott döntőbe evezésben). Új-zéland elvitt két szkiffet (FF ks 1x / FF 1x), míg az USA mindkét nyolcast. De nézzük a magyarokat:

Délelőtt 11:50-kor versenyzett a férfi ks négygár, akiktől a döntőbe jutást nem hiszem, hogy sokan várták – figyelembe véve a felkészülésük akadályait és azt, hogy a csapat gyakorlatilag verseny nélkül „vakon” utazott. Annál nagyobb öröm volt, hogy a remény futamban pénteken sikerült helyt állniuk. A döntőre elfáradt ugyan a csapat, de a megszerzett hatodik hely így is nagy jelentőségű a jövő szempontjából. A csapat tagjai közül egyedül Cselinác János szerepelt már VB, Markgruber Baláznak, Csepregi Gábornak és Rác Robinak ez volt az első világszínvonalú versenye.

Nem panaszkodhatunk, bár mindig lehetne jobb, Szabó Kati harmadik helye és Galambos Peti/Varga 2. Tamás második helyezése azt hiszem önmagában is elmond mindent.

A részletek kedvéért: Kati ezzel a bronzal már a másodikat szerzi U23-as világbajnokságon. Nehéz dolga volt, a német Julia Richter (aki 3 éve evez!) nem hagyott esélyt a többieknek ezer méternél már több, mint egy hajóval vezetett a második brit Kristina Stiller előtt. Aki próbált vele maradni, ennek eredményeként a táv végére eltávolodtak a mezőnytől és egyben Katitól is aki ugyan 500 méternél „még” negyedik volt, de a táv felénél már biztosan vezetett a bulgár Iskra Angelova előtt.

A Galambos Petiék, akik egyértelmű favoritjai voltak a számnak (elő és középfutam győzelem után), nehéz dolguk volt, hisz így mindenki rájuk figyelt a futamban. Lassú rajt után folyamatosan jöttek fel és az 500 méternél 6. helyüket 1000-nél már 4.-re, míg 1500-nél 3.ra javították. Ugyanakkor ez ne tévesszen meg senkit, 500-nál 1,5 másodperc volt köztük és a futamot vezető olaszok közt (2007. 3. hely). Noha 1500-ra elmentek az olaszok Tomiék nagy hajrával a négy másodperces hátrányból 3,5 ledolgoztak és eközben „bedarálták” a végig második helyen evező bulgárokat.

A „B” döntőkben 3 csapat révén voltunk érdekelve. Azt hiszem, nem árulok el titkot, hogy nem ezekre az eredményekre számítottunk.

A női ks dublóban, ahogy azt a korábbi bejegyzésekben írtam Novák Zsófit és Mariant sokan döntőbe várták akár érmes helyezésre is. Talán épp ezért picit csalódtunk, mikor nem jutottak be az „A” döntőbe. A „B” döntőben viszont nagyot alakítottak. 500 méternél még negyedik helyen evezetek, majd a végére sikerült az ausztrál, lengyel és olasz csapatot is. Így jó versennyel zárták az idei vb-t.

Simon Béla és Vinkó Gáspár helyzete ugyancsak nehéz volt. Nem csupán a magas elvárások (olimpiai kvalifikáción tisztes helytállás, 2007 EB 6. hely, 2007 U23 VB 5. hely), de az erős mezőny miatt is. A fiúk nagyon jó finiselők ezt, már többször is bebizonyították. Sajnos a középfutamban nem sikerült nekik beverekedniük magukat a döntőbe ily módon, de biztos élvezetes látványt mutattak partról. A kisdöntőben 3. helyen jöttek ki a rajból és úgy tűnt végig ezt a helyet tartják. 1500 méternél a horvátoknak sikerült eléjük kerülni, de a ismét jött az utolsó sprint és fiaink felzárkóztak. A második helyen célba érkező holland csapattól mindössze 1 tized másodperc választotta el őket, míg a horvátokat gyakorlatilag nem hagyták „szóhoz jutni”

A férfi négygár kisdöntőbeli teljesítménye volt a ks négygár döntős helyezése mellett a másik nagy meglepetés. Az előfutam, a reményfutam és a középfutam közepes és gyenge helyezései után „valami történt”! A Szél-Kelemen-Szabó-Juhász csapat megrázta magát és gyakorlatilag esélyt sem hagyott ellenfeleinek a kis döntőben. Végig dominálták versenyüket ők irányították. Négygárban magabiztosnak mondható 2 másodperces előnnyel nyerték a futamot. Lehet, hogy jövőre a középfutamban fognak eldurranni és akkor már sokkal többre számíthatnak.

Nagy Roland és Forrai Dávid a férfi ks perorban tisztesen helyt álltak és első vb-jükön a 9. helyet szerezték meg a „B” döntőben. Nekik is sikerült egy jó finist végig csinálniuk így a verseny közbeni 4. helyüket cserélhették be a 9. helyet jelentő 3.ra.

Bende Zsófi és Tölgyesi Brigi a női dublók „C” döntőjében zárta a versenyt 14. helyen. A lányoknak mindenképp csalódás, hiszen tavaly még döntős helyezettek voltak. Remélhetőleg sikeren feltudnak állni a padlóról és ott folytatják, ahol tavaly befejezték.

Linz I.

2008.07.28. 09:56

(2008.07.25.-ei bejegyzés, mely technikai okok miatt maradt le)

Gondolom mindenki olvassa a hunrowingot és tudja, hogy mi az elmúlt napokban a linz-i nem olimpiai számok vb-jén.

Mikor jelen sorokat írom, még nem jelent meg a hunrowing "hivatalos" jelentése a mai napról. Sajnos lehetne jobb is a helyzet. Ugyanis egyetlen egy magyar csapatnak sem sikerült bejutni a döntőbe - ami az elmúlt éveket figyelembe véve nem baj illetve újdonság, ugyanakkor szomorú, hogy mindenki hatodik lett. Persze lehet, hogy a kisdöntőben majd remekelni fognak a versenyzőink, de egy kicsit elszomorodtam.

Persze nem is nagyon lehetett tudni, hogy mire számítsunk, hiszen a legtöbb számban (kivéve a férfi ks szkiffet) egy évközi igazán nemzetközi versenyen sem vettek részt a csapatok. Ez persze sokrétű, hiszen ifiben nem is rendeznek regionálisnál nagyobb versenyeket, illetve a felnőtteknél egy kicsit későn volt a "válogató", igaz Hajdú Zsuzsi nem is erre a versenyre készült.

Mindennek ellenére van okunk örülni, hiszen ahogy Lénárd Imre is írta a hunrowing fórumra végre volt ismét váltott evezősünk kint.

Az időket végignézve Haller/Tari/Baka csapatot emelném ki, akik a verseny első felében még jó helyen álltak (ötszáznál 1 mpre a továbbjutóktól) ami coxperorban nem olyan nagy távolság. De úgy néz ki ezt a műfajt is tanulni kell. Mivel a végére a táv egészén vezető lengyelek "bedarálták" és eléggé átrendeződött a befutó sorrend.

Sok sikert mindenkinek a B döntőre és hajrá!

Linz II.

2008.07.28. 10:13

A reggeli posta és főbb hírek átolvasása után, Én is, mint gondolom legtöbben közületek elolvasták a www.hunrowing.hu -t, a www.fisa.org , sőt volt aki tegnap akár helyszínen, akár a képernyő előtt követte a vb futamait.

Gratulálni szeretnék mindenkinek, aki jól versenyzett! A beszámolók és a idők alapján voltak páran. Sajnos idén is váratott magára az árúto eredmény, amit az utóbbi években ezen a versenyen egyedül Szabó Kati és Verőczy Lídia női egypárban elért 4. helyezése jelentett. Ennek ellenére különösen jó érzés, hogy aki hirtelen akarja felsorolni, hány számban voltunk érdekeltek az biztos, hogy el fog felejteni egyet, mert annyi számban indultunk.

A DNHE ez a világversenyen is tudta magát képviseltetni, Dr. Alliquander Anna tagja volt a 8. helyezett könnyűsúlyú négyárnak. Remélhetőleg, majd elmondja élményeit - az biztos, hogy sokan fogjuk kérdezni.

Haller/Tari/Baka kormányos kettes jól megmutatta mindenkinek, hogy nincs elveszett verseny, hiszen nem voltak könnyű futamaik és az idők alapján elég szoros volt a verseny, minden pályán.

Végezetül a ks nyolcas 9. helye remélhetőleg senkit sem tántorít el attól, hogy folytassák, sem szövetségi, sem versenyzői szinten. Ez egy kezdet volt, amire lehet építkezni a jövőben.

A Bajnokságra várva

2008.08.04. 13:52

Telnek a napok, egyre közeleg a BAJNOKSÁG, gondolom nem csak a Danubius háza táján jelent ez némiképp változást. Amint azt olvashatta mindenki a Csepel honlapján, mindenhol kezdenek szivárogni a régi evezősök, az „őserők”, akik minimális felkészüléssel a maximálist, sőt azon túlmenőt is tudnak nyújtani. Kíváncsian várom, hány ilyen ellenfél lesz a felnőtt mezőnyben. Ezek olyan dolgok, mint mikor a Lopez kaliberű régiék a vízen gyakran sokkal esélyesebb ellenfeleket szednek szét, vagy mikor a Racsmány – Neisz – Vanczák könnyűsúlyúak megválnak az olykor nem kevés télidőben összeszedett pótsúlyuktól, hogy ismét szerezzenek egy bajnoki címet.

Remélhetőleg idén is jó lesz a verseny, több indulóval, színvonalasabb versenyszervezéssel és kevés botrányal, óvással, mint előző évben.

Várom a Szegededen eltöltendő hetet az OB előtt, melyet a DEK-en és a helyieken kívül talán csak a FEC szokott lent tölteni, illetve a hétközepétől még néhány másik klub.

Várom a ráhangolódást a Maty-ér vizére, az esti sétákat a Tisza parton, a fagyizást a KisVirágban, vagy az Acapellában a krémes. Az ebédet a pályán, melynek az árán mindannyiszor felhördülünk, és a konyhások kedves szavát a Teleki Blankával szemközti kajáldában. Beszélgetéseket azokkal, akiket régen láttam, a pihenést a fűben, a biciklizést a pálya mellett.

Várom a jó versenyeket elsősorban mini korosztályban, ahol a legnagyobb drámák játszódnak le mindig – vajon ki éli túl? A legizgalmasabb versenyek persze, azok, amikben részt vesz az ember, de hátha lesz másik jó is. Ismét csak a felnőtt férfi számokat tudom előre, hogy hol ki lehet esélyes, vagy ki esett vissza tavaly óta, de majd megnézem a nőket is, a ks-eket, talán még az u23-at is, sőt lehet, hogy a tribünön eltöltött idő alatt az ifiket is megvárom, hiszen végre évek óta teljes lesz a mezőny – nem lévén a korlátozás az u23 vagy az ifi vb miatt. Remélem a hőség, elmúlik, bár sokkal keményebb feltételek sokkal keményebb embereket igényelnek. Kíváncsi vagyok, hogy a normál nyolcast idén ismét a Szeged nyeri e, vagy a női szkiffben ki lesz bajnok.

Várom a hajópakolást, a nyolcasok villázását a végén, mikor már mindenki fáradt és remélem idén is kapunk tortát a lányok révén, és a csoportképet, melyen remélem mindenki rajta lesz.

Be kell vallanom, hosszú volt a nyár, mindenki kihasználta a plusz egy hónap felkészülési időt? Összeálltak a csapatok, vagy mindenki elszámolta a nyaralásra használható időt?

Vámos Gyuri ott lesz még, Horváth Laci is, de vajon Csonka Csaba vagy Dani Zsolt? Mindegy, majd kiderül, Én ott leszek és remélem mindenki más is, aki ezt olvassa, ha nem is versenyzőként, de nézőként.

De addig lesz még egy Olimpia is, ahol szurkolhatok Varga Tominak és Hirling Zsoltinak, hogy sikerrel vegyék az akadályt.

Magyar Köztársaság 108. Országos Bajnoksága

2008. aug. 22-23.

Szeged, Gróf Széchenyi István Evezős és Kajak-Kenu Pálya

Beléptető rendszer indítás

2008.08.06. 11:49

Örömmel tudatjuk, hogy 2008. augusztus 8.-án fog működésbe fog lépni a PM ház beléptető rendszere és az épület bejáratait figyelő kamerák. Senki ne ijedjen meg, nem akarunk senkit se kirekeszteni, illetve nem akarunk senkit sem „megfigyelni”, csupán a jobb biztonság érdekében és a lehetőségnek köszönhetően, hogy installálni tudtunk egy ilyen rendszert történt meg a bevezetés.

A kapu mellett csengő és kaputelefon segítségével juthat be az, akinek nincs belépőkártyája, vagy esetleg most jár először a klubban, vagy csak ritkán jár.

A rendszernek köszönhetően egyszerűbbé válik a zárás, idegenek bejárása remélhetőleg megszűnik (így nagyobb biztonságban tudhatjuk a dolgainkat), azon sportolóknak, akiknek túl magas a „korlátlan” telephasználati díj tudunk több alkalomra jogosultságot, adó bérletet adni, illetve kizárhatjuk/büntethetjük a notórius nem fizetőket, stb.

Ezzel az utolsó ponttal remélhetőleg javíthatjuk a tagdíjfizetési fegyelmet, ami elengedhetetlen a mindennapi működésünk szempontjából.

Ha esetleg nincs még belépőkártyád, de szeretnél: 1200 Ft-ért lehet vásárolni az irodában.

Bármi nemű kényelmetlenségért elnézést kérünk előre.

OB után - rövid beszámoló

2008.08.27. 11:30

Mint oly sokan bizonyára tudjátok az idei Országos Bajnokságot múlt hétvégén tartották.

Ismét elmondhatjuk nagyon jól sikerült Szegeden eltöltött hét, illetve a verseny hétvégéje. A teljesség igénye nélkül a legfontosabb eredményeink:

7 db 1. hely (fiú mini, FS 4x+, FF 1x, FFks 4x, FFks 4-, FFks8+, NF 8+)

illetve számtalan második és harmadik hely:

2. hely: FS 1x, FF1x, FF 2x, FF2+, FFks2x,

3. hely: NT 4x+, lány mini, NS 4+, NF 2-, NF4x, NFks 2x, FF8+

Ha valamit kihagytam pótlom, de aki hiányolja magát nyugodtan kommentezhet.

Fontos leszögezni, hogy a férfi csapat még sosem zárt ilyen jó évet, sőt nyolcasban sikerült dobogóra állnunk.

Egy bajnokság naplója - részletes beszámoló

2008.08.27. 17:13

A következő bejegyzés nagyon hosszúra sikeredett. Aki kíváncsi a rövid eredményekre, annak az előző bejegyzést ajánlom figyelmébe. Remélem mindenki annyira, fogja élvezni a bejegyzést, mint Én írás közben.

2008. augusztus 17. vasárnap

Indulunk a bajnokságra. Ma csak hatan: Csepi, Szatír, Ráró, Szabados, Pszichó és Én. Vasárnap van. Reggel azon gondolkodom ébredés után: Ilyen korán még sosem voltam lent Szegeden. De előtte még egy kört kell mennünk a kis hajószállítóval Csepelre a Stämpfliért és Laci (Szekér) Schell-jéért. Apám odaadta a kocsiját – mekkora könnyedség: befér a bicikli, szárítóállvány, két laptop, 2 pár extra cipő, hogy bringázni is lehessen, két pár concept, plusz a szkiffek villái, hogy Csepelen, csak a hajókat kelljen kötni és az amúgy sem kevés egyéb cucc.

8-kor lent a szigeten Szabados már vár, mire leérek. Bemegyünk. Mire hátra érek, már érkeznek is a többiek, és mondják: megjött Péter, Krausz Domi papája, és a másik szállító is. Ali Anna is megjelenik: spinningel, lévén nincs hajója. Kérek tőle gurtnit, mert az összes elfogyott a pakolásnál, de így sincs elég. Végül Csepelen keríték néhányat.

Jó, hogy megálltunk Csepelen, mert a kispályán valaki behúzza a kéziféket. A ferodol émelyítő. Beszélgetek az őrrrel és pakoljuk a hajókat. Az olimpia a téma természetesen – Maca is kiköt és belemegyünk a probléma velejébe. Mikor felnézek a futóra, látom, hogy az egyik szkiff alól kicsúszott a párnafa, újra kell kötni – szóval jó 2 órával később indulunk, mint a másik futó.

Mire leérek Csepiék, már a futó felét lepakolták, de még így is 2-2,5 órát dolgozunk. Aztán irány a város, Teleki Blanka kolesz előtt még beugrunk pizzázni, illetve páran a Bociba. Egyiket sem utoljára a héten.

A szállás elfoglalása után irány a pálya. A víz tökéletes. Már kezd lemenni a nap, mire felvillázok, és vízre megyek. Három kör. A srácok kettőt mennek. Enyhe szél és a hajóm úgy futó, mint még sosem. Csodálatos érzés volt egyedül a Maty-éren, a pályán. Az év legjobb edzését sikerül összehoznom, sebesség tekintetében (köszönet Csepinek a propellerért). Evezés után, mindenki kipróbálja a szkiffemet – sose adom oda senkinek a Nagy-Dunán, most sem értem hogyhogy – mindegyik odáig van, pedig a Fillippik drágábbak, de ez legalább úgy néz ki, mint a batmobil.

A pálya csodálatosan nyugodt, nem fúj a szél, jó érzés ülni és bambulni a stégen az ég alatt a pusztában.

Dani Zsolt is itt van. Oda jön, beszélgettünk néhány mondatot, megbeszéljük a szkiff döntőket. Kár, hogy a szállítás miatt nem láttuk a vasárnapi futamokat.

Este még egy egyeztetés, hogy másnap mikor kezdünk – Dödi mikor jön – egy séta és fagyizás a városban.

Augusztus 18-21.

Reggel nyolckor kelünk, indulunk a pályára. Szekér telefonál, hogy: „hol vagytok már?” Fél órával korábban érkeztek, tipikus. Elkezdjük az edzéseket. Már többen vagyunk, érkeznek a többi DEK-es is. Elsősorban a kicsik. Anna és Gabi gyerekei, serdülők, tanulók.

Közben ráérezünk a rockra, kifelé menet és befelé is csak az szól.

Zsolt is itt van már hétfőn, Menya csak kedden érkezik. Nyolcasoznak az egyetemi VB-re. Megnézem őket. Nem olyan rossz, bár vannak dolgok, amik nem tetszenek, de elismerem, hogy ennél jobb csapatot nehezen tudtak volna összehozni, sőt.

Nem evezünk ezekben napokban sokat. Egy alkalommal csak 8 km, két kört szinte semmi. Pörgetések, gyorsítások, alaptempó, technika. Jól mennek az edzések dublóban és négy párban is. Négy pár még Dezsőnek is tetszik, több az erő, mint a technika, de nem rossz. Ahhoz képest, amennyit bele tettünk.

A ks négy pár is formás, sokkal összeszedettebb, mint a korábbi hónapokban.

Estére már más egyesületek is érkeznek Hajógyár, Baja. Lopez kiabál a partról miközben evezünk. Csak a sziluettje látszik, de annyira Ő az: lobogó haj, óriás-vastag combok, ki más lehetne 500nál.

Másnap még többen jönnek. Nézzük az egyik futót: kinek van új nyolcása rajtunk kívül? Utóbb, már a versenyen, látom a Fradisok vették, ving villás Schellembacher.

Minden este pizzázunk és sétálunk a városban, nézzük az olimpiai összefoglalókat a szegedi Klauzál téren, az óriás kivetítőn és a szegedi hömpölygést. Napközben csendes pihenő és ebéd a SZOTE ételbárban. Mindig a borzas szelet a nyerő, de sose gondoltam volna, hogy ennyiféle variációja lehet a rántott húsnak. Ráró próbálkozik a börgerrel is, de a Batman figurán kívül semmi jó nem akad ott. Napközben pörgetünk néhány filmet, több jót, mint rosszat. Szatír hozta az 5.1.-et olyan mintha benn ülnek egy multiplexben, miközben nézzük a Füstölő Ászokat. A legjobb az egészben, hogy van net és, minél többen vagyunk, annál több a laptop szóval indulhat a Quake party, de abból is csak a baltás.

Várunk. Várjuk a pénteket, hogy kezdődjön a verseny, és végre letudjuk, amiért néhányan egy-két hónapot, néhányan akár egy évet is készültek keményen.

Augusztus 22. péntek

Reggel nyolckor kezdődnek a futamok. Pont a mi számunk a férfi felnőtt szkiif. Pont az első futamban vagyok. Nincs óráim, pár perccel később megyek vízre, mint szoktam és nem érzékelem a csúszást fent sem, melegítek a saját ritmusomban, majd mire beállok a rajthoz, pont belemegyünk a két percbe. Figyelmeztetést kapok. Joggal. Nem vitatkozom. Végül is a verseny első futama, nem illett volna késnem. A futamot abszolválom, kicsit keményebb volt, mint számítottam, de fel kell ébredni. Rajtban ellökött a pontonos. Biztos jót akart, de azért szóltam a futambírónak, hogy szóljon neki, mert azért zavaró volt.

Reggel már találkozom az ellenfelekkel és a sok ismerőssel. Sokan köszönnek - visszaköszönök. Mindenki siet a futamára. Vannak, akik feszültek, vannak, akik lazák, csak jól akarják érezni magukat ebben a pár napban. Nem mindenki vérben forgó szemekkel van itt: most vagy soha! Inkább most és mindörökké... Van, aki reggel a futamok előtt a pályán borotválja a fejét. Talán ettől a kinyilatkoztatott rituálétól várja a sikert, vagy az ellenfelek félelmét.

A bírók nézik a lábtartó cipőket a stégen, ikszelik ki ment már vízre. A speaker is bejelentkezik – Hörcher Dani, jól mondja a dolgokat, minden futamból kiemel embereket, csapatokat, esélyeket latolgat, és párhuzamosan közvetíti az olimpiát is. Vajda Attila győz, mindenki megkönnyebbül, hogy igen él a magyar sport, még ha csak egy kicsit is. Kicsit mienkének tekintjük az érmet.

Lemennek az előfutamok, mienk az első középfutam. Sikerül győzőm, de még így is egész délután a döntőn gondolkodom, próbálom az agykontroll technikáim emlékeit felelevenítve relaxációval tölteni a délutánt. Ebéd után nem nagyon mocorgok, csak mikor a hangos beszélő hangosan harsogja „...Danubius, Danubius és fél hajóval győz a Danubius...”. Mi ez? Milyen futam és látom Budai Anna négy párja. Öröm fog el, hogy nyernek. Hisz oly régen nem nyert már ebben a számban senki tőlünk. Nem is gondoltam volna, hisz Anna sem mondogatta évközben, hogy esélyesek. Bár nem is versenyeztek sokat ebben a számban, ha jól emlékszem. Felballagok a díjkiosztóra és gratulálok nekik és az edzőjüknek is. Szép volt. Sőt mikor látom, hogy Szolnok és Velence áll a csapat (Kóhalmi Bence, Simon Péter, Cs. Kovács Zoli és Krausz Domi) két oldalán elgondolodom, hogy valami történt, hisz a velenceiek egy számmal nagyobbak, a szolnokiak, pedig mindig jók utánpótlásban – Anna lehet, hogy tudott valamit tanítani ezeknek a gyerekeknek ilyen rövid idő alatt?

Visszaballagok a hajók közé a Gergő pokrócára. Találkozom Dezsővel, eszembe jut, amit a ks négyesről mondott és várom, hogy mikor lesznek ők is. Már elkezdek készülődni, mikor ismét jön a hír a pályáról: „...és első a Danubius csapata...” micsoda? Hisz nem is tudok senkit, aki bajnok esélyes lenne. Mikor kimegyek a partra, valaki mondja: a négyes. „A négyes?” Kérdezek vissza. Hihetetlen, de Neisten-Vanczák-Parizán-Kozsák megnyerte a ks négyest. Nem akarok hinni a szememnek, már a gondolatra, hogy két fiú aranyat szereztünk, megőrülök és ráadásul ezekben a számokban...

Szinte csak mellézköngéje a napnak számomra, mikor látom, hogy Tiszai Balázs és Horváth Kristóf bronzot szereznek a tanuló dublóban.

Készülünk tovább a futamra. Fura, hogy máskor én menekülök Laci elöl a parton, ha szkiif edzés van, most pedig ő megy teljesen külön utakon. Leviszem a lapátot, sokakkal találkozom közben, akik ugyanerre a számra mennek a kis vagy a nagy döntőre. Jó érzés, hogy Petri Rudi elindult, vagy Vámos Gyurka, akik még mindig odaállnak.

Mikor leteszem a hajóm és abszolút magamra, a versenyre koncentrálok, veszem észre, hogy valaki elvitte a lapátomat. Nem hiszem el, ilyen még nem történt az elmúlt 11 évben, ráadásul meg is volt jelölve a mandzsettán. Pánik fog el: na akkor most mi lesz, Én ugyan le nem húzom más lapáttal a futamot. Kiabálok a bírónak, akik az ötödik hívásra észre is vesznek. Mondom a magamét és a régi ismerős arc, mondja: mi nem tudunk semmit se tenni. Bemondatjuk, az elég nem? – mondja délvideki hanglejtésben. Egyszer csak szólnak a hátam mögül. Kitka Gergő hív, látom, hogy tol vissza a stégre és kérdezi: nem ez a tiéd? Persze, hogy az! Egyből megnyugszom. „Csak nyugalom, nem lesz semmi baj” vagy valami hasonló, jön a hátam mögül a kifordított hang, Gyurka üti el a dolgot viccelődéssel. Bemelegítés közben is odaszól: „Minden kezdet nehéz” és nevet.

Ellenzél van a pályán. Borít odahívom a rajtnál a kistégre, hozattam vele csavarhúzókat. Könnyíték a belkaromon, egy negyedét. Iszok és megyek futamra.

Mikor beállunk a rajthoz és meg fog a pontonos, érkezik egy motoros. Nem akarom elhinni, de jön felém a hulláma. Intek a motorosban a versenybíróknak, hogy probléma van. Látja is, de az indító bírót nem reagál. Mindketten őt

nézzük. Majd elkezdik beolvasni neveket. Ekkor már Szekér és Bobo is kiabál, hogy várjanak, ne hullámról induljunk. A versenybíró rájuk hördül, hogy ilyenkor ők már nem mondhatnak semmit, különben is látja Ő, majd elfordul, lapoz valamiben, majd néhány másodperc múlva visszafordul és emeli a zászlót. Düh fog el, hogy ismétlődhet meg ugyanaz, mint tavaly – akkor is hullám után indultunk – egy picit enyhül a hullám. „Elkészülni” – a zászlót nézem és próbálok csak a rajtra koncentrálni – „Rajt”.

Futam közben pumpálom, de ugyanakkor nyugtatom is...evezek. Próbálok utolérni a többieket. Megint lassú volt a rajt, de legalább nem maradtam le annyira. Folyamatosan zárkózom fel. Szekér vezet, Szél egy hajóval mögötte, mikor észbe kapok, már csak ketten vannak előttem, 800-ra odaérek Szekér mellé és próbálok felvenni a ritmusát. A partról drukkolnak, kiabálnak nekem és neki is. Elhagyjuk a többieket, majd szép lassan elaraszolgotok Én is tőle. 1700 körül érzem először, hogy meglesz, nem tudják már elvenni tőlem. Mire beérek a célba, már megnyugszom. Előtte úgy képzeltem, ha sikerül üvöltök. Most csak a kezemet bírom felemelni. Magasba emelem, és ott tartom. Szekér és Szél a második. Vámos Gyuri hangját hallom: üvölt a nádas mellől, nem fogom fel, hogy mit, csak a nevemet hallom. A díjátadón a kezembe adják a vándorszerleget, nem engedem el, a magasba emelem. Kevés ismerőst látok, majd' mindenki a cox peroron van, vagy már a nyégypáron.

Mikor a hajómhoz megyek, gratulálok Simon Bélának És Vinkó Gazsinak a perorhoz, Mezei Pityunak és ők is nekem. Jön a cox peror befutója, titkon bízom benne, hogy Menya és Zsolt behúzza az aranyat, de látom: már nem tudják. Haller Áki és Tari Jani vezet előttük annyival, hogy már nem lehet behozni, viszont ők is tisztán verik a többieket.

Elrűgás után nem evezek le a pályáról, feljebb megyek, megvárom a ks négypárt. Nagyon tartunk a Bajától, Varga Tomi beült, szóval bárhogy alakulhat. 1800 körül várom a futamot. Ibolya, Csepi Anyukája is ott van. Próbáljuk kitalálni, hol állnak. Mikor úgy érzem hallótávolságon belül vannak, torkom szakadtából kiáltani, sőt üvölni kezdek, ahogy csak tudok: „Hajrá Danubius! Gyerünk Ráró! Szabados! Szatír! Hajrá Csepi!” Győznek egy hajóval.

Véget ér az első nap.

Augusztus 23. szombat

Reggel hatkor kezdünk, hogy tudjunk még evezni egyet, nem tudom hányan csinálják még ezt a klubban vagy másutt, de a pályán sokan vannak azért. Kanóc is evez: szkiffel, fogyaszt. Örültnek tartom, de fel is nézek rá, hogy vállalata ezt. Gergőnek meg lehet a súlya, de Kanócnak nem sok esélyt adok – egy hónappal később kezdte és több volt a súlya, mint Vanczákknak. Hihetetlen, amit ezek a srácok művelnek. Igaz egyszerűbb lenne, ha nem engednék el a súlyukat 10 kilóval vagy még többel. Biztos vagyok benne, hogy nem bírnám végigcsinálni ezt. A parton is sokan beszélnek Kanócról.

Délelőtt nyugodtan telik. Mennek az előfutamok, ismét csak a saját futamra koncentrálok, de feltűnik, hogy nincsenek annyira jelen a többiek. Első sorban a ks fiúk – este lesz csak a nyolcas, addig a szálláson pihennek.

A középfutamoknál csak egy dologra leszek figyelmes: a serdülő szkiffesekre. Domonkos és Cs. is indul. Hallom a speakert, amint próbálja fokozni a futam hangulatát. Kimegyek a partra, hogy megnézzem: mi történik. Első helyen egy ismeretlen, második helyen Cs., harmadikat ismét nem tudom, a negyedik Krausz Domonkos. Nem jut be, sajnálom, de nagyon szoros a futam, talán 1 hajón belül jön be a második harmadik.

Tovább folyik a nap. Ebéd és relaxáció után elkezdünk melegíteni jó két órával a dubló előtt. Biciklivel feltekerek a serdülő szkiffdöntőre. Útközben jön a serdülő peror Bence és Peti a mezőny végén küzd, de nem is olyan rossz, hogy egyáltalán bejutottak, tudnak még fejlődni. A rajtnál, Anna elmegy a kis döntővel, Domokos futama, néhány perc múlva érkezik, nyugodtan mondja: „Szépen elment egy hajóra...”.

Várjuk a döntőt. Elrajtolnak, majd pár száz méter múlva már kezd szétszakadni a mezőny. Az első-második és a harmadik 2,5 hajón belül megy. Cs. a hatos vagy ötös pályán, a futamban vezető velencei (?), már kezd tisztán elszakadni, de a mi gyerekünk meccselni kezd a kettesen evező csepelivel. Le van tőle maradva, de ennek és (még) gyengébb alkata ellenére ott van. Szólok a mellettem tekerő fiúknak: „Egyszerre: Hajrá Cs!” és ezt skandalva tekerünk 400 métert. Szerencsére segít, Zoli elkezdi araszolni és el tud szakadni tőle, majd másfél hajónyira. Az első helybe valószínűleg nem fog tudni beleszólni, de meg kell, hogy tartsa a pozícióját. A csepeli, az utolsó 300-on elkezdi emelni és noha magasabb a sebessége remélem kitar az előny. Kitar. Meg van az ezüst, ami a korábbi évek tükrében felér egy arannyal a klub számára.

A dubló előtt nyugodtak vagyunk, talán túl nyugodtak is. Mikor elkezdünk felevezni a csapásszámmérő kihagy, nem indul. Nem tudom menjünk-e vagy kerítsünk egy másikat. A parthoz evezünk – Vámos Gyuri ad egyet. Bemelegítés alatt végig minden megy a rész tempók a rajtok, nem pánikolok, talán túl nagy is a nyugalom.

Rajt után szokás szerint lassan kezdünk, de valami nem stimmel. Túl nagy Varga és Kelemen sebessége, nem tudunk utánuk menni. Nem értem, de küzdök, hogy minél inkább elmenjünk a többiektől, és utánuk tudjunk menni. Sajnos nem sikerül. Másodikként érünk be. A csalódás egyértelmű mindkettőnkben. Nem azt hoztuk, amire számítottunk, nem úgy evezünk, mint az elmúlt hetekben. Egyikünk sem érti. A célban hallom Kelemen ordítását – tudom én is, így örültem volna helyében. Nem bánt.

A díjkiosztóról nézzük a non cox négyeseket. Azon gondolkodom: Simon Bélák merészek: egymás után két számot vállalni, de összejön nekik, mindkettőt meg tudják nyerni. A ks nyolcasokat már a kikötőstégről nézzük.

Nyer a Danubius, szinte könnyedén, több mint egy hajóval. Az egészben egy zavaró van csak: a speaker úgy közvetíti, mintha a Szeged lenne a címvédő, pedig az elmúlt két évben mi nyertünk.

Este kitárgyaljuk még a dublót, nem feszültségmentes a beszélgetés, de ez van. Bízom benne, hogy ismerjük már annyira hárman (Dezsővel is), hogy nem fog problémát okozni a pillanatnyi feszültségen túl.

Menya és Zsolt már szereli a négypárt, Én még megkérem Gabit, hogy masszírozza ki a derekamat. Valahogy teljesen bemerevedett.

Este vacsoránál még beszélgetünk Kokas Gergővel, Fradiról, evezésről, problémákról. Elsősorban a klubok szervezéséről, szervezethez, a tagokról. Meglepődök, mikor vázolja célját: önfenntartóvá tenni az egyesületet, elsősorban a tagdíjak révén. Becsülöm keménységét, amivel elérte, hogy tényleg csak fizető tagok járjanak le. Elgondolkodtató, hogy klubjainkban a tagok, vagy a klubba lejárók, mennyire nem érzik annak a feltétel rendszernek a hiányosságait, és saját hozzájárulásuknak (tagdíj, munka) fontosságát, amik még (sajnos) ehhez az alacsony szolgáltatási színvonalhoz is elengedhetetlenül szükségesek.

Este már nem evezünk, fáradtak vagyunk. Hazafelé bemegyünk tankolni Menya, Zsolt, Székér, Bori és Én. Veszek chipset és fél órát hallgatjuk a kúton a magnót és eszünk, viccelődünk. A legjobb csapat építés évek óta.

Augusztus 24. vasárnap

Utolsó nap. Hatkor csörög az óra, de egyikünk sem mozdul. Egyszer csak Székér elkezd beszélni: „6:28 van elkell indulni!” de inkább közösen megszavazzuk, hogy pihenjünk tovább. Fél nyolckor kelünk. Elkezdünk pakolni, mert már nem jövünk vissza.

Most vagy soha! Érzem az utolsó napot, nyerni akarok négypárban és tudom, hogy a többiek is. Halk zenét hallok a szomszédból, Eszembe jut a mondás: „Nem kell ide tucc-tucc! Csak húros hangszerek és kétkezi munka” Irány a szoba és az 5.1-ből máris üvölt a System Jet Pilotja. Én is Egy Jet Pilot vagyok és indulok a harcba. Mindannyian azok vagyunk és telítődik a szoba energiával. Valaki bejön, hogy a szomszédban alszanak, utóbb kiderül Ali Anna (második lett ks szkiffben és negyedik normál szkiffben), de ekkor még nem izgat: „OB van! Reggel hattól ébren vagyunk és készülünk a pályára!”

Kifelé ismét a System szól – lehet, hogy kezd egy kicsit sok lenni a rock, de fel kell pörögni.

Délelőtt elmarad a négypár előfutam, örülünk, mert eggyel kevesebb, de így ki kell mennünk evezni. Borult az ég, de bízunk benne, hogy nem fog eleredni. Nem sokkal később csalódnunk kell: az idő lehül és elered. Közben beállítjuk a nyolcast, Zsoltnak emelni kell, szerencsére tudunk emelőket szerezni a villa alá és így csak döntünk kell a tengelyen.

Nyolcasban az előfutam jól esik, szerencsére nem túl kemény, de legalább tudjuk gyakorolni a rajtot és az utazót. Utána egyből megyünk vízre négypárban. Néhány tempó és rajt, majd kötünk ki. Ebéd, aztán pihi.

Ismét kiesik, hogy kivel mi történik, de annyi azért átjön, hogy Tiszai Balázs a középdöntőig, Horváth Kristóf a döntőig jut tanuló szkiffben. Cs. Kovács és Krausz bejut a döntőbe dublóban és ott második lesz. Kristóf is második lett, de nem is akárhogy, a speaker csak az ő nevét skandálta, 5. helyről jött fel végignyomta a pályát és a végén második lett. Mikor beér, magasba emeli mindkét kezét – én is örülök vele és mindannyian. Aki a hajóknál volt, mind a parton van és az ő futamát nézi.

Reisinger Péter is indul – adaptív egypárban. Másodikként ér be: le a kalappal, hogy elindult.

Négypárra sietni kell, kicsit elszórakoztuk az időt. A rajtra, sőt a pályára sem emlékszem, csak arra, hogy teszem a dolgomat és teszik a többiek is, mikor Székér szól: mind odatesszük, amink van és sikerül ellépni a Bajától. Mind ezt akartuk, és 1700-nál már biztos vagyok benne, hogy meglesz. 1800-nál már a speakert is hallok „Megindul a Baja, vajon feltud-e jönni a Danubiusra?” kinézek és tudom, hogy nem, de egyszerre hallok Székért, aki tudom, hogy dühből kommentálja a speakert és mind a négyen jobban húzunk mint előtte.

Mikor beérünk a célba, elér az endorfin, boldog vagyok és hallok, amint hang hagyja el a torkom, majd Zsolt és Laci kezét keresem, hogy megfogjam és köszönjem nekik, hogy sikerült. Sietni kell nyolcasra, tudom, hogy jól fog menni a fáradtság ellenére is.

Mikor kikötünk a többiek, már lent vannak és segítenek felvinni lapátokat.

Fent összeszedjük magunkat, és már indulunk is a hajóhoz. Mielőtt megfognánk, Laci körbeállít minket, átkaroljuk egymást, és vázolja a pályát: „Eljövünk, ahogy tudunk” – kis szünetet tart - „40-45-tel. Tovább megyünk, ahogy csak tudunk 750 és 1000 után emelünk amennyit csak bírunk.” – a mondat végén ismét szünetet tart, majd így szól: „Az utolsó 500 méteren emelünk – 44re legalább”. Elindulunk. Mind megmosolyogjuk ezt a hihetetlen tervet, de mindannyiunkban benne van: megcsináljuk!

Csak dresszben állunk a rajtnál, várunk, mindenki készül. Csend van. Néhányan szuszognak, csapkodják a combjukat, vagy egyszerűen csak ülnek és várják a rajtot. Pál Tibi bá az indítóbíró: „Elkészülni!” – magasba emeli a zászlót, a pillanatok telnek, Laci hátát nézem, mikor indul. – „Rajt!” És már húzzuk, olyan tempóval, mint amilyenel korábban sosem. 20. csapás körül nézek ki először, hogy mi a helyzet, hol állunk? Csepelnek és Szeged B-nek megyünk, de a Szolnok és a Szeged A, majd fél hajót vert ránk. A Hajóba koncentrálok, Korom

Balázs üvölt, hajt minket, jó dolgokat mond, Követem Lacit és már 750-nél vagyunk. Emelni próbálunk, nem érzékelem, hogy sikerül-e javítani pozíciónkon, de mindent beleteszek, majd ismét emelés. Ekkorra már ott hagyjuk a Szeged B-t és menekülünk a Csepel elöl, nem nézek ki, így nem tudom, hol tartunk. 1600 környékén pillantok fel és mintha a csepeliek mellénk értek volna. Mindent felteszek, hisz már nincs idő. Kicsit több mint egy perc – 50 csapás kb. és Laci emeli a tempót ahogy csak bírja és megyünk vele.

A végén Szolnok nyer tisztán, Szeged második, Danubius harmadik, Csepel negyedik. A többit nem tudom, mert nem látok a boldogságtól, hogy dobogóra állunk. Végre. Ez még egy Danubiosos csapatnak sem sikerült.

A kikötésnél látom, hogy a lányok négy párban 3. kok nyolcasban pedig elsők lettek, gratula nekik!

Mikor a dobogóra állunk, üvöltünk, ahogy bírunk torkunk szakadtából, hogy mindenki tudja az örömünket.

Megtudom még, hogy Csepiék eltörték a lapátjukat rajtban, Magdi Csengével, pedig 3. lett.

Majd megyünk villázni, hajót pakolni. Nem tudom mért, de mindig mi maradunk utoljára. Sajnálom, hogy sokan el is mennek időközben, főleg a kisebbek – nem lesznek rajta a csoportképen. Ha tudnák, hogy mennyi erőt lehet egy ilyen fotóból meríteni évközben.

És végül összeállunk a fotóra, mindenki előkerül: akik a biciklijüket kötözgetik, akik a cuccukat pakolják, a zuhanyzók, és akik még mindig a hajó szállítóval szöszmötölnek.

Mikor mind ott vagyunk és összeölelkezünk: Egy! Kettő! Három!...HAJRÁ DANUBIUS!!!!!!!!!!

Egyetemi VB 2008 - Belgrád

2008.09.10. 09:53

Már biztos a legtöbben tudják, vagy tudhatnák, hogy az elmúlt hétvégén többen a magyar válogatottból Belgrádban jártak, az immár 10. alkalommal megrendezésre kerülő FISU World University Championships – en. A versenyt most először a FISU közösen rendezte a FISA-val. Így maga a szervezés és az induló csapatok színvonala is nőtt (pl.: lengyel nyolcasban 6 ültek az olimpiai csapathoz és több u23 szinten sikeres sportoló is itt volt)

Az eredményekről csak annyit: Galambos Peti (VVEC) nyert a könnyűsúlyú egypárban – nem gondolom, hogy sokat kellene hozzáfűzni ehhez, hisz 2002 óta (Neisz-Vanczák) nem avattak tudtommal magyar egyetemi világbajnokot. Azt, hogy Peti jól versenyzett nem tudom. Hisz mi a jó verseny, vagy ki a jó versenyző? Aki rajtból kilőve végig vezetve beér a célba, vagy fej-fej mellett haladva végig küzdi a pályát, vagy az utolsó 500 méteren másfél hajóval lemaradva a 2.-tól megindul, mint egy szívbajos és egy hajóhossz vezetéssel nyer, miközben a part azt visszhangozza, hogy „Belgrád, Belgrád” (sokáig a szerb vezető). Peti az utóbbiféleképpen versenyzett. Nem hiszem, hogy esetelnem kellene mekkora öröm volt, mikor a levezetésből visszaevettünk és a céltoronynál találkozva csak annyit mondott: „Nyertem” és nevetett.

De haladjunk inkább időrendben: a női könnyűsúlyú kétpár (Ecsedi Andi, Lajkó Zsuzsi) szombat délután versenyzett utoljára a B döntőben, ahol 9.-ek lettek, őket követte a férfi nyolcas. A csapatnak nem sikerült a döntőbe jutás, de a B fináléban tisztán verték a kínaiakat. Majd igazi sportbarátként a közös fotó és fürdés mellett néhány dresszt is cseréltek. Vicces apropója a dolognak, hogy Kitka Gergőnek sikerült egyedül jó méretet megkaparintania, mivel Ő a kormányossal cserélt. A többiekre mind csak egy számmal nagyobb jutott, még Erdélyi Zsoltra is.

De a viccet félretéve, többeknek is az volt a véleménye, hogy ez a csapat egy jó kiindulás lehet a jövő évi, ugyancsak Belgrádban megrendezésre kerülő Universiade-ra, ahol végre megrendezik az evezős számokat is. Szóval hajrá!

A hat egységből még döntőbe került a csongrádi Kincses Lilla (ks 1x), a mohácsi Verőczy Lília (1x) és *Danubiosus* Orbán-szekér dubló (igen ezek mi vagyunk).

Lilla 6.ként fejezte be futamát, de látva a középsőfutamát, ez is nagyon szép teljesítmény, ha figyelembe vesszük, hogy első „vb-je” szkiifben, és második nagy nemzetközi versenye úgy egyáltalán. Nem is beszélve arról, hogy gyönyörűen hajrázott a reményfutamban...

Lília erős mezőnyben 4. lett, sajnos nem láttam a futamát csak az ellenfeleit hallottam a speakerből,. Sajnos a futamról vele se beszéltem, hogyan értékeli a napot, mindenesetre, ahogy mások mondták jól ment és edzője (A Sztár) integetéséből ítélve biztos örültek. Innen is üzenem, hogy remélem, folytatja az egészségügyi dolgai után!

Mit írok a saját teljesítményünkről? Úgy érzem, érezzük, hogy sikerült kiköszörölnünk OB csorbáját, igaz helyet cseréltünk és három napon keresztül hergeltük egymást, hogy maximális és egyre javuló pályákat tudjunk húzni. Ez sikerült is, de sajnos a helyezés az nem lett érmes, de reméljük a csigaza****kat sikerül, majd az EB-n megverünk. Még egy jó tanács mindenkinek: nemzetközi versenyen csak 600 méter után lehet visszavenni (ezt legközelebb, már mi is így csináljuk).

A versenyzőkről ennyit. Inkább írok a versenyről és a városról.

A verseny abszolút profin volt megrendezve. Biztonság, közlekedés, étkezés nem hiszem, hogy külön fejezetet érdemelne. Az étteremben, ahol ettünk mindig volt egy-két hostess, akik segítettek kérni, vagy nem kérni a konyhás néniktől. A pályán a döntők napján, több helyen is kihelyeztek vizes palackokat és rengeteg üveg ásványvizet (36-40°C között ingadoztunk), nehogy valaki dehidratálódjon. Bemelegítéshez rendelkezésre álltak ergométerek, sátrak voltak a hajóállványok mellett pihenni. A pálya – ami körül gyakorlatilag egy óriási szórakoztató center, plázs, wakeboard pálya működik hihetetlen tiszteletben tartotta, az evezősversenyt. Az amúgy bőmbőlő zenét, mindenhol lehalkították, az úszómesterek kizavartak mindenkit a vízből. Persze volt olyan eset, mikor a döntő előtt, bemelegítés közben (a bemelegítő rész a nudista strand előtt van) a lapáttoll és hajó közt elment egy fej és egy meztelen test – mondhatom kicsit beparáztunk. Egyetlen zavaró dolog a sok hínár volt, de szedték is rendesen a szervezők.

Szóval a verseny profi volt, de a város, noha nagyon sokat fejlődött 2003-hoz képest, még mindig kicsit balkáni – legalábbis ami a kóbor kutyák számát illeti.

Röviden ennyit az egyetemi vbről, hisz kezdődik máris az EB. A válogatott nagy része már Varsányban van, míg mi csak ma csatlakozunk hozzájuk. A hajók már hétfőn indulnak – szóval remélem mindenki tudja: szept. 19-21 Evezős Európa Bajnokság – Görögország

És végül egy kép, hogy milyen egy jó szövetségi busz:)

Képeslap görögből – Európa Bajnokság, Maraton, Athén

2008.09.24. 16:38

Úgy tűnik véget értek az idei fő nemzetközi versenyek a múlt hétvégén a maratoni Európa Bajnoksággal, bár ne feledkezzünk meg az október harmadik hétvégéjén, megrendezik Tengeri Evezős vb-t, amire rekordszámú, mintegy 30 magyar fog utazni – de mindenről a maga idejében.

Szóval hétfő reggel fél nyolckor megérkeztünk Ferihegyre. Sajnos minket nem vártak hatalmas transzparenszeket lengető, őrvongó fanok, pedig lett volna ok rá, de mindenki örült családtagjainak. Miután leadtuk a raktári felszerelést, az irányt egyesek hazafelé, mások munkába vették.

Összességében „jó kis versenyt” zártunk és utána még csapatépítésre is volt idő.

Ugyanúgy, mint Belgrád esetében, most sem mehetünk el az eredmények megemlézése nélkül. Sajnos elég kevés döntőt és így magyar versenyzőt láthattam élőben, mert a FISA a 2003-as tapasztalataira alapozva a „jobb félni, mint megijedni” stratégiát választotta és másfél nap alatt lezavarta az eredetileg három naposra tervezett versenyt. Így szombaton a középdöntőket, C, A és B döntőket reggel fél nyolc és fél egy között 5 percenként indították. Ez úgy nézett ki a gyakorlatban: mikor egy futam beért a célba a következő már ötszáz méternél tartott.

A futamok sorrendjében az eredmények: Elsőként a nagy reményű (J) Szekér-Orbán dubló következett, sajnos a C döntőben. Az eredmény ismeretes, 14-iek lettünk. Ismét sikerült kifogni egy erős mezőnyt, ezt mutatja, hogy az Egyetemi vb-n második román csapat lett 13. Olimpikonok és U23 vb döntősök voltak az ellenfeleink. Ismét sikerült egy kemény pályát mennünk és a románok, akikkel az elmúlt két hétben négyszer is versenyeztünk, megcsinálták a házi feladatukat: az első 500-on sikerült megcsúszniuk (korábban sosem) és gyakorlatilag végig félháromnegyed hajót tartaniuk. Mindkettőnknek a reményfutam volt azonban kritikus, ahol 900 méternél befordult a toló szél ellenoldal szélnek, aminek eredményeként az 1-2-es pálya előnye erősen kiütöközött a péntek délutáni eredményekben (mi az ötös pályán versenyeztünk).

Mire levezettünk és kikötöttünk már véget is ért néhány A döntő így Hajdú Zsuzsi és Novák Zsófi futama is, ahol sikerült megszerezniük a harmadik helyet. Gratulálunk, nem csak a helyezéshez (ami Kuli Kriszta és Bartz Gita, illetve Székely Viki. Verőczy Lídia VK brónza után ez elmúlt évek első felnőtt női érme FISA nemzetközi versenyről), de azért is, mert a lányoknak kijött a lépés. A verseny előtt mikor az esélyeket latolgattuk Zsuzsi, elmondta: papírforma alapján mindenki erősebb náluk – ezek szerint mégsem.

Varga Tomi és Hirling Zsolt megfényesítette a kardot, az olimpia fiaskója után, ahogy egyik gratulálójuk írta. Izgalmas futam volt, ezernél még 5. majd 1500nál már negyedik és 1950 méternél megszerezték a 3. helyet, amit itt nézhetek meg.

Vinkó Gazsi és Simon Béla ismét kitétek magukért hetedik helyükkel - sajnos nem láttam a futamot, de a hunrowing szerint kemény verseny volt.

Szabi Kati a B döntőben 4.ként ért a célba. Míg a férfi négyes (Juhász-Szabó-Kelemen-Szél) 10. helyen végzett.

A mezőny ismét elég vegyes volt, hisz sokan az olimpia után más egységekben indultak. Így bizonyos számokban erős és az év korábbi részéhez képest új mezőny alakult ki. Jurij Jansen négyesben, a francia dubló (Hardy és Maquet) pedig nyolcasban győzedelmeskedett. A görögök taroltak, ami a ks számokban nem is volt meglepő. Lehet, hogy szkiifben érdemes lett volna indítani versenyzőt, hisz a legnagyobb név a mezőnyben a kisebbik Yanakijev volt, és a görög győztes után a szlovák Babac második helye könnyűsúlyúként meglepetést okozott. Visszatérve a görögökre, egyedül a peror győzelme volt igazi meglepetés hisz ők a finisben megtudták verni a sokkal esélyesebb Stojic-Jagar szerb egységet.

A verseny maga itt is, mint Belgrádban nagyon jól meg volt szervezve. Igaz a másfél napra leszorított versenyidő elég sok mindent megváltoztatott, hisz majdnem mindenki (más csapatok is) további egy napot tölthettek az „All inclusive” Club Med-ben, ahol a teljes kiszolgálás mellett élvezhettük a tengert, szörfözést, tengeri kajakozást, teniszt, és még kultúrára is maradt idő.

A pálya, mint létesítmény számomra nagy élményt jelentett, nem csak a kialakítás és bőséges hely miatt a vízben, de a létesítmények „tájba” illesztése miatt, sőt a szervezők még arról is gondoskodtak, hogy pénteken egy „kivezényelt” általános iskola szurkolja végig a futamokat.

Voltunk Athénban is másnap: sajnos csak rövid időt, de Zeusz templomot és az Akropoliszt sikerült megnézni, ahol nem kevés evezőssel futhatott össze az ember.

Még egy apropója volt a rövid rendezésnek, hogy két bankett is volt.

...Évadzáró kicsit másképp, de azért ugyanúgy...

2008.11.05. 18:24

Idén is megrendezi a KLUB az évadzárót, kicsit másképp, de azért ugyanúgy. Most mikor kinézek az ablakon, este mikor a nap már rég lement vagy ötkor, de mégis kellemes kora őszi szél fúj odakint arra gondolok: nem éppen évzáró az időjárás, de azért mégis csak november van és ilyenkor szokott lenni.

Majd minden klubban van ugyanilyen vagy hasonló rendezvény! Vannak, akik nyíltan csinálják és az évek alatt még „legendát” is tudtak kreálni koré (Csepel és a libafutam). A BESZ vagy a BEE is megrendezi sajátját itt Pesten. Az előbbi rendes verseny utóbbi inkább nyílt nap. Szolnokon december környékén tartják – ilyen idő mellett lehet, hogy nekünk is akkor kéne. A lényeg mindenki lezárja az évet, vagy a száraz edzések kezdetekor, vagy legkésőbb a klub karácsonyi ünnepein.

A mi évadzárónk valahol mindezek keveréke. 2007-ben is már a stégjavítás/takarítás/ÓRIÁS FA kihúzása a ház alól folyt párhuzamosan a gulyásfőzéssel, trepni készítéssel vagy a sorversennyel. A programok lezárásaként, beülönként sorsolt négy pár és nyolcas versennyel.

Idén is hasonló lesz a program, de már egy nappal korábban kell kezdenünk - összejött a munka. Ki kell javítani a partot (betonozunk egy jót) és trepniket kell ismét készíteni a Nagyházra. Vasárnap gerenda leemelés és csere mindenképp elvégzendő feladat. Isten adja, jó időnk legyen, és ne kelljen fagyoskodnunk vagy áznunk mindezekhez.

Program szerint most nem az „evezősverseny” lesz a csúcspontja a napnak, hanem a régóta először megtartott klubgyűlés, mely a versenyzői gyűlés, a szülői, a veterán találkozó egyvelegeként szeretnénk megtartani, ahol a Danubius jelenlegi helyzetéről, problémáinkról, a téli edzésrendről szeretnénk beszélni, beszélgetni a jelenlévőkkel, de a mindennapjainkat érintő apró dolgok is szerepet kapnának. Például a beléptető rendszer, vagy a villanyoltás és a súlyok elpakolása is egyaránt fontos lesz. A közgyűlés óta eltelt hónapokban történt dolgokról szólna ez a fórum: versenyzőkkel, hobbisokkal, veteránokkal, szülőkkel, kicsikkel és nagyokkal.

Sajnos a klub jelenlegi helyzete miatt idén nem tudja vállalni az ebéd költségét ezért nevezési díjat (300 Ft) kell szednünk a versenyen résztvevőktől, illetve az ebédet fogasztóktól, remélem mindenki megérti a helyzetet.

Búcsúzásképpen: ha olvasod ezt a bejegyzést és tagja vagy a klubnak vagy használója a létesítményeknek esetleg régen Danubiosus voltál, kedvet kaptál, és lejössz, esetleg lehozod a családot is, de anyut és aput mindenképp...

Ui.: Első olvasás és javítás után (igen, el szoktam olvasni általában egyszer a szöveget a helyesírás által mutatottakkal ellentétben) rájöttem mennyire nem ilyet akartam írni, de ez jött ki. Nem csak a száraz programról akartam írni, nem a nevezési díjról, vagy a társadalmi munkáról. Nem, azokról a pillanatokról szerettem volna írni, amikre emlékszem az évadzáróról, amiért szeretném, hogy minél többen jöjjenek az emberek, akik csak hobbizni vagy veteránként járnak le hajót használni, a legkisebbek és a versenyzők, a régi tagok, és minél több régi tagot hívjanak az emberek: Mert egy élmény. Egy jó élmény. Együtt lenni veletek – igen tudom ez már kicsit giccses, de ez van, ebből lehet klubot építeni, erről tudok írni az évadzáró kapcsán. Életem első Danubiosus évadzáróján fogalmam sem volt, hogy fog zajlani a dolog és csodálkozva néztem mikor Amiga vagy a Dalos a motorcsónak elején ülve „filmet” forgattak a „versenyről” és az esti bulin ÓRIÁS vetítés volt, de arra is mikor majd szétfagytunk és mindenki csak a forró teát várta a Nagyház társalgójában. De nem egyszer nyújtott vicces látványt mikor egy 3 hete evező tanuló sztrókolta a nyolcast, mögötte egy mondani sem kell apróbb természetű felnőttel. A vetélkedők a stégen és a parkban vagy a nap végén a focibajnokság. Most is jó lenne kihúzni egy 10 méter hosszú 1 méter átmérőjű fatörzset a Nagyház alól, de a jelenlegi vízállás mellett nem valószínű, hogy addig megragad egy. Mindegy. A kötelet lehet, hogy most is el tudjuk tépni, ha más nem kötélhúzással.

Arról szerettem volna írni, mennyire jó lenne, ha minden kisebb srác vagy lány elhozná szüleit, hogy lássák ez nem csak „egy” sportklub, ez nem kajak-kenu, ez evezés, itt célja van a közösségnek és a nyolcasnál kisebb hajó amúgy sem hajó. Hogy végre egyszer megjelenne minden felnőttként a DEK-ben vagy a Vörös Csemegében versenyzett „veterán”, még ha el is távolodtak az evezéstől, a klubból, de ezen az egy napon lejönné és inna egy teát vagy valami hasonlót... Hogy tudnék készíteni a nap végén egy fotót, amin csak csíkos pólókban virítanak az arcok és ellepik a házat...

Valami ilyesmiről szerettem volna írni...

(a képek mindegyik kép valamelyik évadzárón készült)

Közérdekű dolgok!

2008.11.18. 10:31

A fontos részeket kiemeltem vastag betűvel!

Sajnos ismét közérdekű dolgokról kell, hogy szó essék (a következő bejegyzés a lap alján az évadzáróról és tipikus blogos témáról szól, lásd lent). Pontosabban, nem sajnós, hiszen mindez hozzá tartozik, ahhoz, hogy aktív

részesei legyünk közvetlen környezetünknek, vagyis ebben az esetben klubunknak, illetve tágabban a nagy betűs VILÁGNAK.

Mint tudjátok, úgy néz ki **gazdasági válság** felé tart nem csak az ország, de az egész világgazdaság. Ez persze közhely, gondolhatnátok, gondolhatnánk, de **sajnos minket is érint**, mint Danubius NHE, holott nincs se részvény pakettünk, se kötvényeink mindenfelé a fejlődő világban.

Mindezek miatt idén **gyűjtést szeretnék kezdeményezni**, az elmúlt két évben meghonosodott **újévi dekorációs anyagok és a fotóalbum elkészítésére**. Ez körülbelül **25 000 Ft**-ba (képkeretezés, fotó album, képkeretek, képek előhívása, fotósarkok, nem is beszélve a belefeccölt munkáról) szokott kerülni. Egy **befőttes üvegben fogjuk a pénzt gyűjteni a kisasztalon a főbejárat mellett** – aprót, ami megmarad a nap végén, ha beteszíték/betesszük, hátha lejjebb tudjuk faragni ennek a költségét.

Sajnos úgy tűnik, idén nem lesznek megfelelő forrásaink, hogy minden karácsonyi díjazott kapjon a **jövő évi naptárból** (inkább az a valószínű, hogy senki sem fog). **Kérlek december 3.-áig jelezzétek az irodában Katának, vagy Áginak, hogy szeretnétek-e naptárat, illetve mennyit (kb. 1800-2000 Ft lesz a költsége a gyártási költségtől függően).**

Még folytatni szeretném, hogy miért is állunk úgy, ahogy állunk. Bevételi oldalon, idén még nem jött létre (és attól tartok nem is fog létrejönni), a támogatási szerződésünk a Danubius Hotels Nyrt.-vel, fő támogatónkkal. Ez konkrétan a válságnak tudható be, mivel, sokkal kevesebben utaznak a világban és így a Magyarországra is, kevesebb a bevétele a cégnek, amiből minket tudna támogatni – ez van, nem tudunk mit csinálni ezzel a tényállással kapcsolatban.

Sajnos a kialakult helyzet miatt **január 1.-ével felül vizsgáljuk a szociális támogatásaink rendszerét**, de ezzel kapcsolatban, amint pontos döntés születik szóban is tájékoztatva lesznek az érintettek.

De nézzük a kiadásainkat, hiszen mi elsősorban azokat tudjuk befolyásolni. Ide tartoznak a közüzemi számláink: **villany, víz, gáz és benzin** felhasználásunk. Minden **egyre drágább**(kivéve a benzint, de az, sajnos idén már nem lesz aktuális), így **fontos, hogy mindannyian oda figyeljünk a takarékoságra** ezen az eszközöknél:

Ne fűrödjétek órákon keresztül, csak amennyire szükséges a megfelelő tisztálkodáshoz.

1. Ne tekerjétek fel a radiátorokat feleslegesen (max. 2-es fokozatra), nem kell szaunázni a telepen, menjetek inkább az uszodába ezért.

2. A villanyt mindig kapcsoljátok le a termekben, helyiségekben, wc-kben, ahonnan kijöttök, feleslegesen ne égjenek az égők.

3. Vigyétek haza mosni ruháitokat, törülközőiteket

De ezen túl még a következőkkel tehetek igazán a klubért, és így egymásért:

1. Tagdíjak: befizetitek **minden hó 5-éig** a tagdíjakat, ezzel nem csak a működést segítitek, de hátralékokot sem halmozódik fel. Mert bizony 18000 Ft-ot sokkal nehezebb kifizetni a szülőknek, vagy akár nektek.

2. December 5.-éig még be lehet fizetni egyben a következő **féléves tagdíjat, telephasználati díjat, ami 30 000/32 500 Ft**, így egy hónapot meg lehet spórolni. (A következő közgyűlésig tartó időszak miatt van erre lehetőség).

3. Ha te kedves olvasó esetleg régen tag voltál, és most van rá lehetőséged, nagy segítség lenne számunkra, ha támogatnál minket **pártolói klubtagság felvételével: ennek díja 15 000 Ft egy évre. Ez jogot biztosít a klub közgyűlésén való aktív részvételre és más lehetőséget is, biztosít számodra.**

4. Ha elmúltál 16 éves, kérd felvételedet a klub tagjai közé. Ezzel egy egyrészt 500 Ft-tal kevesebb díjat kell fizetned havonta – igaz ezt egész évben kell fizetni, de ezzel jogod lesz beleszólni a klub folyó ügyeibe a közgyűlésen, ami nagyon fontos mindenki számára.

5. Végül, az **adó 1 százalék**, amivel ugyancsak tudsz nekünk segíteni, igaz ezt már csak jövőre fogjuk megkapni...

Remélem mindenki vette az adást pestiesen szólva, de azért még el fogom/fogjuk mondani egyszer kétszer ;)

Beköszöntött a tél az evezősöknél

2008.12.02. 10:56

Mivel már régen volt bejegyzés, és a naptár és album készítés miatt el vagyok havazva mellékelem a következő írást, amit a Budai Polgár c. kerületi lapnak írtam...remélem meg is jelenik majd:)

Pár infó még: a gyűjtés jól halad, a naptárak ra is jelentkeznek az emberek, viszont a hajókkal kellene valamit kezdeni, nem hiszem el, hogy senkinek sem testszene egy darab szép fa a kertbe virágot ültetni?

Karácsonyi ünnepség valószínűleg dec. 22.-án lesz, utána zsúrral, bővebb infó később

Szóval a cikk:

Hideg idő beköszöntével legtöbben úgy ítélik meg, vége a szabadtéri sportolásnak és irány a fitness terem, vagy a squas pálya. Akik így gondolkodnak, bizonyára nem ismerik eléggé a II. kerületbeli sportolási lehetőségeket, mely nem csak a hegyi futás és túrázás számára kiváló hely, de a vízisportoknak is.

A kerület közvetlen szomszédságában, a Margitszigeten található Danubius Nemzeti Hajós Egyletben sem áll másképpen a dolog. Bár az evezősöket is rosszul érinti a tél beköszönte, az elmúlt évek időjárása bizakodásra ad okot a klubtagoknak. A múlt század közepén alapított, Széchenyi István nevével fémjelzett Nemzeti Hajós Egylet és a Danubius Evezős Klub egyesüléséből 1993-ban létrejött klubban többen arra számítanak, hogy az idén, végig tudják evezni a telet, ha enyhe időjárás lesz, illetve, amíg nem kezdődik meg a jégzajlás a Dunán.

De nem kell megijedni azon kedves szülőknek, akik az előző sorok olvasása után elborzadnak. Ez csak a felnőtt, „elvadult” versenyzők álma. És ők is csak a megfelelő technikai felszereléssel indulnak útnak.

De, ha mégsem válna valóra az elképzelés, akkor sincs baj, mert közhiedelemmel ellentétben az evezősök nem pihennek télen. Sőt! Ilyenkor erősítenek igazán. Az edzés reportoárban szerepel a futás, erőnléti edzések, úszás, szpinningelés és evezős ergométerezés. Mindez, tökéletes alapokat biztosít a tavaszi vízre szálláshoz a versenyzőknek, és megfelelő kondícióban tartja a szabadidős sportolókat, veteránokat.

Szükség is van ezekre az edzésekre. A korosztályonként eltérő munkamennyiség, mely a legkisebbeknél mindössze heti 2-3 alkalom a felnőtteknél már akár heti 10-12 edzést is lehet, feltétele a sikeres felkészülésnek a versenyekre. Az evezés az egyik leginkább embert kívánó sportág, ha a versenyzésre gondolunk. Állóképességi, gyorsasági és erőnléti képességeket is, igényel ugyanakkor az egyik legjobban felüdítő mozgásforma is, azok számára, akik csupán kikapcsolódásra vágnak a városi élet forgatagában és elvágynak a természetbe.

Az egyesület 2009-ben is nagy célokra akar törni, és erre meg van minden létjoga is. Az elmúlt években az Országos Bajnokságokon rendre jól szereplő egyesület, idén 7 bajnoki címet szerzett, közte a férfi egypár evezős (Orbán Gergely) és a női nyolcas. Az egylet versenyzői közül, többen is kiemelkednek a hazai mezőnyből és nemzetközi szinten is, megmérethették magukat. Alliquander Anna, Sydney olimpikonja az év elején Amszterdamban 20 perces távon ergométer világcsúcsot állított be női könnyűsúlyban. Csepregi Gábor és Rácz Róbert Bence a brandenburgi U23-as korosztályos világbajnokságon értek el hatodik helyezést. A klub egyetemistái is jól dolgoztak idén, a belgrádi egyetemi világbajnokságon Székér László és Orbán Gergely férfi kétpár evezősben negyedik, míg Horváth Menyhért és Erdélyi Zsolt a válogatott nyolcas tagjaiként a hetedik helyet szerezték meg. Az év egyik utolsó, és talán legkiemelkedőbb eredménye, a női kormányos négy pár evezősök tengeri világbajnokságához kötődik, ahol a Pignitzky Borbála, Máthé Krisztina, Kulifai Krisztina, Bányai Zita, kormányos Melis György összeállítású csapat harmadik helyen végzett a san remo-i versenyen.

A szakmai munka színvonalának megtartása elengedhetetlen feltétele az ilyen eredményeknek, a klub közösségi szelleme mellett, hiszen ezeket az eredményeket a mögöttes segítség nélkül senki sem érthette volna el. Mindezen közösen dolgoznak a klub alkalmazottai és elhívott tagjai.

Az evezősök remélik jövőre még jobb évet zárnak, és rengeteget evezhetnek a Wesselényi csónakházról indulva a Duna budapesti szakaszain.

Éves zárás - mi történt 2008-ban:

2008.12.22. 01:02

Ahogy azt az elmúlt 3 bejegyzésben is olvashattátok a december 22.-én tartja a klubunk a rendes karácsonyi évváróünnepségét. Bár évközben tartottunk néhány kisebb bulit, most megpróbálunk utána még egy kis beszélgetős, zenélgetős estére invitálni a benneteket/megjelenteket – itt elsősorban a jelen és a régi tagokra gondolok, akiket szeretettel várunk.

Sajnos novemberben, nem maradt erőm megírni az „Egy éves a blog című beszámolót – pedig elég sok minderről szólhatott volna a bejegyzés. Mivel vége az évnek, úgy gondoltam érdemes lenne összefoglalni, hogy mi is történt 2008-ban a Danubius NHE háza táján. Erről ugyanis jó képet ad az a majdnem 80 bejegyzés, amit 2007.10.25.-e óta írtunk az oldalra. Ezúton is szeretném megköszönni Máthé Krisztának, Zarándy Beának, Zarándy Pálnak, Balogh Ákosnak és a Reakciónak (a rólunk írt cikket), Varga Orsinak, Ladvenszky Zsoltnak, hogy írásaikkal, fordításaikkal hozzájárultak, az oldalhoz és végül de nem utoljára Pignitzky Borinak, hogy megértette azt, amiért annyit puffoltam „közepes” helyesírással a billentyűzetet.

(Ha valamire/valakire, egy adatra rosszul emlékszem kérlek benneteket a kommentben javítsatok ki)

Január

Az év első hónapja a maga lassúságával fogadott bennünket a Margitszigeten. Mindenki készült a felmérőkre, vagy vizsgákra. Ami azonban ennél nagyobb hír, hogy dr. Alliquander Annát ismét meghívták az amszterdami Amstel Ergoheadre, ahol ezúttal 20 percen állt rajthoz. Nemcsak magamögé utasított mindenkit, de új világcsúcsot is húzott a női könnyűsúlyban a távon, amivel ismét bebizonyította, hogy a számon kell tartani a világ legjobb ergósai között. A versenyen Haller Ákos is ott volt, a korábbi évekkal ellentétben idén sajnos nem húzott világcsúcsot, de ismét begyűjtötte a első helyet. (Illetve Varga Tamás is ott szerepelt a kiutazók listáján, de betegség miatt le kellett mondania.) Mindeközben tovább folytatódott a gyűjtés a Swift nyolcasra.

Február

Február elején szokás szerint (ez lehet, hogy sokszor lesz leírva a következőkben) lefutottuk a HHH (HármasHatárHegy) kört. Küzdöttünk felfelé, csúszkáltunk a lejtőn (idézet a bejegyzésből: „Mellékesen jegyzem meg, hogy az elmúlt évek talán legszebb időjárásával áldott meg minket a sors, az ég kék volt a Nap gyönyörűen süttött és mindannyian csúszkáltunk a felmelegedett sárban.”) Csepregi Gábor és az elit hiányában RÁczRÓbert bizonyult a legjobbnak.

A másik februári csúcs verseny természetesen az ergo OB volt, amit idén Szolnokon rendeztek. Varga Marci és Ali Anna második lett – igaz Anna betegség és fogyás után állt oda – persze csak sajátfelelősségre a kockázatok és mellékhatások végett. Ami nagyobb dolog, hogy Székér Laci és Orbán Gergely (jómagam) is felkerült a dobogóra – ilyen utoljára 1999-ben történt.

Február 24-én vízre szállhatott az első két csapat a férfi ks és ns csapat. Meg is néztük a Lágymányosi öbölt, mint évindító eseményt.

Március

Márciusban nem történtek nagy dolgok, a blog leginkább mindenféle szakmai cikkel volt tele. A szokásos varsányi edzőtáborban az elmúlt évek legnagyobb DNHE-es csapata vehetett részt. Ahol végig kísérhettük a legjobbak edzéseit is. Nem titkoltan, itt a felnőtt ks csapatról írok, mert az ő történetük valahol minden magyar evezős története. Épp pihenő hét volt nekik, de valahogy mégis szédültnek tűntek a srácok és folyamatosan csak Sabaudia „árnyoldaláról” beszéltek, annak pozitívumai mellett.

Április

Áprilisban letudtuk a hosszútávút és az addigi Kiságas készüléssel felhagyva, a szkiffek visszakerültek a Margitszigeti bázisra, a DEK szempontjából se, nem jól, se nem rosszul nem sikerült a verseny, nincs is nagyon mit/kit kiemelni.

Hó közepén jött a Széchenyi verseny, amely a maga szervezési nehézségei mellett, az egyik legjobb része a klubéletnek. Idén az egyetemek mellett a cégeknek is volt tízevezős versenye, a rendes számok mellett. A Szerencsejáték Zrt. Jóvoltából az egyesület kezelési jogába került egy tízevezős hajó, amelyen fogyatékos fiatalokat és felnőtteket taníthatunk, illetve saját magunk is használhatjuk. Idén sajnos nem volt élő zene, de ettől függetlenül jól éreztük magunkat.

Április végén megkezdődött az igazi versenyszezon a válogatóval és nemzetközivel Szegeden. Ali Anna harmadik lett egy „száraz” (értsd, nem izzadós) fogyás után. A férfiak közt Székér Laci 4. lett, Orbán Gergő pedig érdekes, inkább rossz versenyzéssel, ugyan győzni tudott, az ifjak előtt, de a táv felénél még 8 másodperc hátránya volt a csepeli Szél mögött. Férfi ks-ben a teljes DEK négyes ott volt (Csepi, Ráró, Szatír, Szabados), ami azért nem semmi. Másnap a nemzetköziben a fiatalok is jól szereltek Cs. Kovács-Krausz dobogós lett serdülő dublóban. A felnőtt dublóban meglepetésre, se a Székér – Orbán, se az Erdélyi - Haller dubló nem jutott be – ami nem csak az edzőjüknek volt csalódás, de ilyenkor nincs mit tenni, menni kell tovább, és edzeni kell.

Május

A klub megtartotta éves közgyűlését, mely idén tisztújító is volt egyben. Leszögezendő, hogy az egyre nehezedő külső helyzet ellenére az elmúlt évek legszorgalmasabb elnöksége választódott meg. Mindemelllett a klub (értsd: működés) finanszírozása egyre nehezkesebbé vált. A Danubius Hotels-szel ekkor még mindig nem jött létre a támogatási szerződés, mely a klub korábbi költségvetésének, majd negyedét adta éves szinten. Ugyanakkor még nem látszódtak nagyobb problémák és úgy tűnt a „gazdasági válság” mely elérte a szállodaipart, nem fog tovább elhúzódni. A tagdíj 6000 Ft, a pártolói tagdíj 1500 Ft lett (amiből sokkal többre lenne szükségünk).

Május közepén klubunk fiataljai Splitben jártak, ahol a lányok győzedelmeskedtek a fiúk versenyegyesülésben, pedig harmadikok lettek az egyetemi versenyen. Még egyszer köszönet a Varga Orsinak a beszámolóért.

Volt még ORV válogató és egyetemi OB a hónapban, serdülőink – Cs. Kovács és Krausz D. négyes párosíthatnak majd az ORV-n. Székér, pedig megküzdött a démonokkal és győzött.

Az idő mindeközben felmelegedett. A Dunán idén nem volt hatalmas áradás, sőt az év végéig még a legalacsonyabb vízszinthez is közelkerültünk. Az OB-ra való felkészülés megkezdődött, hisz a MESZ döntése értelmében kitolt, augusztusi OB-ig, még sok idő volt hátra.

A vizen, Budai Anna, Farkas Gabi, Sarlós Erzsí mellett Forró Dezső egyengette a versenyzők felkészülését, pályáját.

A ks válogatott ebben a hónapban négy párban állt rajthoz, a győzelem jó jelnek bizonyult a felkészülés szempontjából, ugyanakkor a második napi döntők lemondása a repülő esetleges lekésése miatt, némi amatőrízusra mutat a csapat körül mozgó team részéről (2007-ben, mikor a svájci nyolcas bejutott az amszterdami vk döntőjébe, lemondta a hazafelé vezető utat...)

Június

ORV, Velence, Bled. A legelsőn a már korábban említett serdülő srácok 5. helyezést értek el a négy pár tagjaiként. Velencén mindannyian lent voltunk kvalifikálni, sajnos a legtöbb másik klub is ezt tette, így kevesen maradtunk a Budapest Bajnokságra. De se baj! Csapatunk jól szerepeltek (bár ezt a közhelyt nem szívesen használom), sőt a ks 4x (Csepregi-Rácz-Szabados-Szatír) másfél hajót kapva a normál u23-as válogatottól simán verte a bajai válogatott csapatot. A sztori amellet, hogy nagyon jó, azért érdemel kiemelés, mert az addig kiemelten válogatott tisztán bajai csapat helyett a tisztán Danubiosos csapat nem lehetett válogatott, sőt még szétlövést sem írtak ki. Persze, azt sosem tudjuk meg, hogy ez jó vagy rossz döntés volt-e a u23 ks négy pár VB szereplését látva, de azért érdekes pillanat felvétele ez a magyar evezésnek. Az Orbán-Szekér dublő az év egyik legjobb pályáját evezve második lett lútkaszin belül a Galambos-Varga csapatnak.

A verseny legnagyobb hibája azonban a pályafenntartó „felkészületlensége”, vagy nem is tudom, hogy lehetne nevezni – egyszerűen: nem voltak pontonok az ország második pályáján.

A válogatott szinten elkezdődtek a világkupa futamok, a csapat mindhárom versenyen 5. lett. Nem látszódtak különös problémák, bár a feszültségről hallani lehetett, de ez nem feltétlen tartozik mindenkire. Aggodalomra legnagyobb okot az adta, hogy az angolokat leszámítva mindenki cserélődött a sorrendben a fiúk körül.

Bledben a DEK-et képviselő Orbán Gergő és Szekér Laci felállhatott a kétszeres olimpiai érmes szlovén dublő (Luka Spik és Iztok Cop) mellé a dobogóra, sőt az érmeiket maga Szlovénia miniszterelnöke adta át.

Mindeközben várjuk a februárban megrendelt kínai nyolcast, ami a hónap 3. hétvégéjén meg is érkezik, és mindannyian átértékeljük az evezést, mint a klasszikus angol rowing fogalmat. A ks csapat elsőbbsége a körülmények között érthető, néha vegyes evezésekkel használják a normálsúlyúak is a hajót.

Július

Közeledik az OB pontosabban, alig van már verseny addig, csak rengeteg idő. A Budapest Bajnokságon a megszerzett kvalifikációk miatt kevesen indulunk, főleg a kisebbek, Budapest Baja is átértékelődik – Vanczák Gergely egészségügyi gondok miatt nem vesz részt először évek óta. Közben élesedik a helyzet a klubon belül, kikerüljön a felnőtt ks és ns négy párba. Végül Vanczák a ks négyes mellett dönt, így megoldódik a kérdés Szatír és Szabados számára, illetve a normálsúly esetén Horváth Menyhért az érintett. A férfi és a női nyolcasok is vizen vannak már.

A klubban megkezdődött a nyári tábor és a Tárt Kapuk akció is, mely novemberig fogadja az evezés iránt érdeklődőket.

A válogatottaknak persze nincs megállás. Ali Anna a nem olimpiai számok VB-jén tartja a frontot, a ks négy pár tagjaként és 8. helyezett lesz. Ráró és Csepri kijut élete első válogatott nemzetközi versenyére, a brandenburgi u23 VB-re és nagy meglepetésre bejut az első hat csapat közé a ks négy párok mezőnyében.

Augusztus

Gőzerővel haladunk az OB felé. Idén is a bevett szokásnak megfelelően az egész hetet lent töltöttük, az alföld legnagyobb városában és élveztük a Puszta. Idén az egyre nehezebb anyagi helyzet ellenére biztosítást kötöttünk a hajószállítóra, mivel a nyolcas vásárlás révén a szállítmányok értéke durva becsléssel is elérte a 18 millió forintot, amiért a klub felelősséggel tartozik a tagoknak.

Csak röviden: Elmondhatjuk sikeres OB-t zártunk, noha nem közelítettük meg a korábbi évek rekordját az aranyak tekintetében (12db), nagyon sok fontos számban értünk el minőségi eredményt, viszonylag kisebb versenyzőszámmal. Az élen idén a férfi ks csapat végzett 3. arannyal, újra elhozták a nyolcas és a négy párt, sőt először sikerült megszerezni a ks négyes első helyét is. A normálsúlyúak is jól szerepeltek aranyak tekintetében: először sikerült teljesen tisztán nyerni négy párban és a férfi szkiff Illés Andor vándorkupája is először került a Margitszigetre. A nők sajnos hátrébb szorultak az aranyak tekintetében de a nyolcas továbbra is itt maradt, vagyis volt a verseny végén torta. Majdnem 10 évvel az utolsó nagy serdülő csapat után Buday Anna tanítványainak sikerült megszereznie serdülő négy párban az aranyat. Mindenkit sajnos nem lehet kiemelni, remélem, ezt megérti, aki nem látja magát itt, ezért ugorjunk is tovább.

Mindezt beárnyékolta olimpikejaink és edzőjük pekingi szereplése (14. hely), sajnos már közhely számba mennek az érvek és ellenérvek, amikkel a felek akkor támadták egymást, illetve magyarították az okokat. A későbbi

jelentések, melyek felkerültek a szövetség honlapjára nem feltétlen szolgálják a tanulás fizetségét. A „függetlennek” nevezhető orvosok és a csapatot közelről szemlélők sokszor semmit mondó jelentéseire elég nehezen lehetett alapozni, egy az objektivitás kereteibe beleférő véleménymondására se. A nap végén úgy állunk itt a Kárpát-medence evezős vizei mellett, hogy senki sem tudja/látta, valójában mi volt az oka a végeredménynek. Tanulságos volt látni, hogyan fordulnak el egyesek tőlük, és hogyan viszonyulnak ők maguk is egymáshoz. Jól jellemzi a történeteket a következő komment:” Ej...az OB-t sem fogják megtartani emiatt”

Szeptember

Az OB után többen a jól megérdemelt pihenést választották. Az egyetemi csapatba bekerült DEKkesek azonban komolyan folytatták. Horváth Menyhért és Erdélyi Zsolt nyolcasban, Orbán Gergely És szekér László dublóban készült a belgrádi egyetemi vb-re. Az oarosok 7. helyet, míg a dublósok a 4.-et szerezték meg a kánikulában.

A velencei Diákolimpiáról egy hír maradt meg: Horváth Kristóf Nyerni tudott. Persze a Tisza kupán is ott voltunk elsősorban a kisebbek és jól is szerepeltünk...

Az Európa Bajnokságon Athénban ugyancsak a normálsúlyú dublő képviselte a klubot. Sajnos az egyetemi vb viszonylagos sikerei után úgy tűnik elfáradt a csapat, mivel összetettben csak 14. helyezett lett. Sajnos a folyamatosan változó széljárás, nem kedvezett a csapatnak, ami így elesett a középfutamban a továbbjutási jogtól.

Beindult a beléptető rendszer, amivel klub biztonságát hivatott szolgálni.

Október

Lelassult a tempó és nőtt a kilométer szám. Elkezdődött az ősz. Sajnos a klub anyagi helyzete tovább nehezedett. Ahogy azt korábban írtam, nem jött létre a Danubius Hotels-szel a támogatási szerződés, ami az ősz elejére már napi szinten gondokat okozott, melyeket a klub vezetése már nem tudott megoldani a bevételek növelése révén. Sajnos olyan döntést kellett hozni, mely senkinek sem volt ínyére, de így alakult. Októberben meg kellett válnunk Farkas Gabitól, aki nagyon sokáig volt a klub edzője. Feladatait Buday Anna és Sarlós Erzsike vette át.

November

A hónap legnagyobb eseménye a közös trejni gyártás és tereprendezés volt a véleményem szerint, bár vannak, akik az évadzárót előbbre helyezik. Persze mindkettő fontos. A felelős tagsághoz hozzá tartozik, hogy nemcsak pozitív dolgokban veszünk ki a részünket, de sokszor a tagdíj költségén felül is az időnkől adunk a klubnak, munka formájában erre sor került november elején, amikor stégeket és partot is rendbe tettük.

Megtartottuk az évadzárót, amivel egybe kötöttek faültetést és klubgyűlést is tartottunk.

December

Decemberben csak a vizsgák az edzés és a meleg történt velünk, olyan melegek gondolok, amiben lehet evezni, és amire nagyon régóta nem volt példa. De van még hátra decemberből, és biztos lesznek még pozitív fejlemények holnapis.

Mi lesz 2009-ben?

Az élet nem áll meg, 2009-ben is edzeni, versenyezni és főleg evezni fogunk. Kedves olvasó, ha már ideig eljutottál. Sajnos azonban olyan problémákkal kell szembenéznünk, amikhez mindenki segítségére szükségünk van. Egy része anyagi a napi működést befolyásolja, hogy legyen áram, fizetni tudjunk az alkalmazottaknak és tudjunk versenyekre járni. Másik része, pedig a pusztán létünkről szól. 2009 áprilisában jár le a fenntartói szerződésünk a PM házról és egyszerűen fogalmazva az állam útjai kifürkészhetetlenek. Nem tudjuk mi lesz. Folyamatos kapcsolatban állunk az illetékesekkel, de még nem történt meg a pályázat kiírás. Még egy hasonlóan fontos, sőt, valójában sokkal fontosabb probléma: a kisház. A kisház ugyanis megrogyott, kijavítása halaszthatatlan, a tavasszal sort kell rá keríteni – ugyanakkor tanácsstalanok vagyunk milyen forrásból. Egyelőre, stabilan áll, de napról napra nehezebb a faépitmény megtartása. Kérünk bárkit, akinek van ismeretsége szakértelme, lehetősége segítse megoldani ezt a problémánkat.

Végezetül várunk mindenkit 21-én a klubba (első sorban mai és régi tagokat), boldog karácsonyt és boldog újévet kívánunk.